

APOKRYFE SKRIFTER

1st første MAKKABÆERBOG af THE KING JAMES Bibelen 1611

www.Scriptural-Truth.com

1 første Makkabæerbog

Den første bog i første Makkabæerbog

{1:1}, og det skete, efter at Alexander søn af Philip, den makedonske, der kom ud af Chettiim land, havde slået Darius kongen af perserne og Medes, at han regerede i hans sted, først over Grækenland, {1:2} og gjort mange krige, og vandt mange stærke lastrum, og dræbte konger af jorden, {1:3} og gik igennem til jordens ender, og tog byttet af mange nationer, således at jorden var rolig før ham; hvorefter han blev ophøjet og hans hjerte var løftet op. {1:4} og han samlet en mægtig stærk vært og regerede over lande og nationer, og konger, som blev bifloder til ham. {1:5} og efter disse ting faldt han syg, og opfattede at han skulle dø.

{1:6} derfor kaldte han sine tjenere, var som ærede, og havde været bragt med ham fra hans Ungdom, og skiltes hans Kongerige blandt dem, mens han var endnu er i live.

{1:7} så Alexander regerede twelves år, og derefter døde.

{1:8} og hans tjenere bare hersk hver eneste i hans sted.

{1:9} og efter hans død, de alle lægger kroner på selv; så gjorde deres sønner efter dem mange år: og onder blev multipliceret i jorden.

{1:10} og der kom ud af dem en ugudelige rod Antiokus tilnavnet Epifanes, søn af Antiochos kongen, der havde været et gidsel i Rom, og han regerede i den hundrede og tredive og syvende år af Kongeriget den Grækerne.

{1:11} i disse dage gik der ud af Israel onde mænd, der overtalte mange siger, lad os gå og gøre en pagt med den hedenske, der er rundt omkring os: for siden vi drog fra dem vi har haft megen sorg.

{1:12} så denne enhed glad for dem godt.

{1:13} så visse af mennesker var så fremad heri,

at de gik til kongen, som gav dem licens til at gøre
efter ordinancer af hedningerne:

{1:14} hvorefter de bygget et sted af motion på
Jerusalem efter hedenske skikke:

{1:15} og gav sig uomskårne, og svigtede
den hellige pagt, og sluttede sig til hedenske,
og blev solgt for at gøre fortræd.

{1:16} nu da riget blev etableret før
Antiokus, han troede, at herske over Egypten, som han måske
har to riger herredømme.

{1:17} derfor han trådte ind i Egypten med en stor
lang, med vogne, og elefanter og ryttere, og en
stor flåde,

{1:18} og gjorde krig mod Ptolemee konge af Egypten:
men Ptolemee var bange for ham, og flygtede; og mange var
såret til døden.

{1:19} således de fik de stærke byer i Egypten
og han tog byttet heraf.

{1:20}, og efter at Antiokus havde slået Egypten, han
tilbage igen i de hundrede fyrre år, og gik

op mod Israel og Jerusalem med en stor skare,
{1:21} og indtastet stolt ind i helligdommen, og tog
væk den gyldne alter og lysestage lys, og alle
fartøjerne

{1:22} og Skuebrødet, og de hælde bord
fartøjer, og hætteglassene. og røgelseskar af guld, og sløret,
og kronen, og de gyldne ornamenter, der var før
templet, alle, som han trak.

{1:23} han tog også sølvet og guldet, og den
værdifulde fartøjer: han tog også de skjulte skatte som han
fundet.

{1:24} og hvornår han havde taget alle væk, gik han ind i hans
egen jord, har gjort en stor massakre, og talt meget
stolt.

{1:25} der var derfor en stor sorg i Israel, i
hvert sted, hvor de var;

{1:26} så at fyrster og ældste sørgede, jomfruer
og unge mænd blev gjort svag, og skønheden i kvinder
blev ændret.

{1:27} hver brudgommen tog klageråb, og hun

der sad i salen, ægteskabet var i tyngde,
{1:28} landet også blev flyttet for beboerne
heraf, og alle Jakobs hus var dækket med
forvirring.

{1:29} og efter to år fuldt udløbet Kongen sendte hans
Chief samler af hyldest til byer i Juda, der kom
til Jerusalem med en stor skare,
{1:30} og talte fredsommelige ord til dem, men alle var
bedrag: for da de havde givet ham tiltro, han faldt
pludselig ved byen, og slog det meget ømme, og
ødelagt meget Israels folk.

{1:31} og da han havde taget byttet af byen, han
sæt det på brand, og trak ned i huse og mure heraf
på hver side.

{1:32} men kvinder og børn tog de fangenskab, og
besat af kvæg.

{1:33} derefter byggede de David by med en stor
og stærk mur, og med mægtige tårne, og gjort det til en
stærkt hold til dem.

{1:34}, og de sætter deri en syndig nation, onde mænd,

og berigede sig deri.

{1:35} de gemt det også med rustninger og proviant, og da de havde samlet byttet af Jerusalem, de lagde dem deroppe, og så blev de en øm snare:

1 første Makkabæerbog side 648

{1:36} for det var et sted at ligge på lur mod den helligdommen, og en ond fjende til Israel.

{1:37} således de udgød uskyldigt blod på hver side af den helligdommen, og besmittet det:

{1:38} således at Jerusalems indbyggere flygtede på grund af dem: hvorefter byen blev foretaget en beboelse af fremmede, og blev underligt for dem, der blev født i hende; og hendes egne børn forlod hende.

{1:39} hendes helligdommen blev hærget som en ødemark, hende

fester blev forvandlet til sorg, sine sabbatter ind bebrejde hendes ære i foragt.

{1:40} var som havde været hendes ære, så hendes vanære øget, og hendes Excellence blev forvandlet til sorg.

{1:41} desuden Kong Antiokus skrev hans hele

Kongerige, at alle skal være ét folk,

{1:42} og hver eneste bør forlade hans love: så alle de hedenske aftalt efter kongens befaling.

{1:43} ja, mange også af israelitterne har givet sit samtykke til hans

religion, og ofret til afguderne, og vanhelliget sabbatten.

{1:44} for kongen havde sendt breve af budbringere til Jerusalem og byer af Juda, de skal følge den mærkelige love i landet,

{1:45} og forbyde brændofre og offer, og drink tilbud, i templet; og at de bør krænkende sabbatten og festivalen dage:

{1:46} og forurene sanctuary og hellige mennesker:

{1:47} konfigurere altre, og Lunde og kapeller idoler, og ofre svins kød og urene dyr:

{1:48} at de også skal forlade deres børn uomskårne, og gøre deres sjæle afskyelige med alle slags urenhed og vanhelligelse:

{1:49} til udgangen de kan glemme lov, og ændre alle ordinancer.

{1:50} og hvo ikke ville gøre i henhold til den befaling af kongen, han sagde, han skulle dø.

{1:51} paa selvsamme maade skrev han til sin hele Kongerige og udnævnte opsynsmænd over alle mennesker, kommanderende byer af Juda at ofre, centrum af byen.

{1:52} så mange af mennesker var samlet til dem, nemlig enhver, der svigtede loven; og så de begået ondskab i landet;

{1:53} og kørte israelitterne til hemmelige steder, selv wheresoever kunne de flygte for næring.

{1:54} nu den femtende dag i måneden Casleu i den hundrede fyrrer og femte år, de satte ødelæggelsens vederstyggelighed

ødelæggelse ved alteret, og byggede idol altre i hele byer i Juda på hver side;

{1:55} og brændte røgelse på dørene til deres huse, og i gaderne.

{1:56} og hvornår de havde leje i stykker bøgerne af den lov, som de fandt, de brændte dem med ild.

{1:57} og hvo blev fundet med nogen bog

Testamente, eller hvis nogen forpligtet sig til loven, kongen befaling var, at de skal sætte ham til døden.

{1:58} således gjorde de deres myndighed til israelitterne hver måned, til så mange, som blev fundet i byerne.

{1:59} nu den fem og tyvende dag i måneden de offer på alteret, idol, som var på Alter Gud.

{1:60} på hvilket tidspunkt efter befaling de sat til døden visse kvinder, der havde forårsaget deres børn til at blive omskåret.

{1:61} og de hængt spædbørn om deres hals, og riflede deres huse, og dræbte dem, der var omskåret dem.

{1:62} men mange i Israel var fuldt ud løst og bekræftet i sig selv ikke at spise noget urent.

{1:63} derfor i stedet for at dø, at de ikke måske være besmittet med kød, og at de ikke måske krænkende Helligånden pagt: så de døde.

{1: 64} og der var meget store vrede over Israel.

{2:1} i disse dage opstod Mattathias søn af John, den søn af Simeon, præst i sønner af Joarib, fra Jerusalem, og boede i Modin.

{2:2}, og han havde fem sønner, Joannan, kaldet Caddis:

{2:3} Simon; kaldet Thassi:

{2:4} Judas, der blev kaldt Makkabæus:

{2:5} Eleazar, kaldet Avaran: og Jonathan, hvis efternavn var Apphus.

{2:6}, og da han så de gudsbespottelse, der var begået i Juda og Jerusalem,

{2:7} han sagde: ve er mig! Derfor blev jeg født for at se denne elendighed af mit folk, og af den hellige by, og at bo der, når det blev leveret i hænderne på fjenden, og helligdommen i hænderne på fremmede?

{2:8} hendes tempel er blevet som en mand uden herlighed.

{2:9} hendes herlige fartøjer er revet i fangenskab,

hendes spædbørn bliver slået ihjel på gaderne, hendes unge mænd med den

sværd af fjenden.

{2:10} hvad nation har ikke haft en del i hendes Kongerige

og fået af hendes byttet?

{2:11} alle hendes smykker er taget væk; af en fri kvinde, hun er blevet en bondslave.

{2:12} og se, vores fristed, selv vores skønhed og vores herlighed er hærget, og hedningerne har vanhelliget den.

{2:13} til hvad ende derfor skal vi leve længere?

Side 649 1 første Makkabæerbog

{2:14} derefter Mattathias og hans sønner leje deres tøj, og klædte sig i sæk, og sørgede meget ondt.

{2:15} i gennemsnitlige mens kongens officerer, som tvunget folk til at gøre oprør, kom ind i byen Modin, til gøre dem ofre.

{2:16} og når mange af Israel kom til dem, Mattathias også og hans sønner kom sammen.

{2:17} derefter svarede king's officerer, og sagde til Mattathias på dette klog, du er en lineal og en ærede og stor mand i denne by, og styrket med sønner og brødre:

{2:18} nu derfor kommer du først, og opfylder de Kongens befaling, ligesom alle hedenske har gjort,

Ja, og mænd af Juda også, og som forbliver på
Jerusalem: så skal du og dit hus blive antal
Kongens venner, og du og dine børn være
hædret med sølv og guld, og mange belønninger.

{2:19} derefter Mattathias svarede og talte med en høj
stemme, selv om alle de nationer, der er under kongens
Dominion adlyde ham og falder væk hver eneste fra den
religion af deres fædre, og give samtykke til hans
befalinger:

{2:20} endnu vil jeg og mine sønner og mine brødre kan gå på
pagt af vore fædre.

{2:21} Gud forbyde det, vi skal forsage loven og den
ordinancer.

{2:22} vi vil ikke lytte til kongens ord, til at gå
fra vores religion, enten til højre eller venstre.

{2:23} nu da han havde forladt tale disse ord, der
kom en af jøder i synet af alle til at ofre på den
alteret, som var på Modin, ifølge king's
befaling.

{2:24} som ting, da Mattathias så, han var

betændt med iver, og hans tøjlerne skælvede, ej heller kunne han

lade være at forkynde hans vrede ifølge dom: derfor han løb, og dræbte ham på alteret.

{2:25} også kongens kommissæren, som tvunget mænd til at ofre, han dræbt på tidspunktet, og alteret han trukket.

{2:26} således beskæftiget han ivrigt for Guds ligesom som lov Phinees gjorde til Zambri søn af Salom.

{2:27} og Mattathias græd hele byen med en høj røst og sagde: hvo er nidkær af loven, og maintaineth pagten, lad ham følge mig.

{2:28} så han og hans sønner flygtede ud i bjergene, og venstre alle, der nogensinde havde de i byen.

{2:29} så mange, der søgte efter retfærdighed og dom gik i ørkenen, for at bo der:

{2:30} både de og deres børn og deres hustruer; og deres kvæg; fordi trængsler øget ondt på dem.

{2:31} nu, da det blev fortalt kongens tjenere, og de vært, der var i Jerusalem, i byen af David, at visse

mænd, der havde brækket kongens befaling, var borte ned i de hemmelige steder i ørkenen, {2:32} de forfulgte dem et stort antal, og har overhalet dem, de slog lejr mod dem, og gjort krig mod dem på sabbatsdagen.

{2:33} og de sagde til dem: Lad, som ye har hidtil er tilstrækkeligt; komme frem, og gøre ifølge den befaling af kongen, og i skal leve.

{2:34} men de sagde: vi ikke vil komme frem, heller ikke vil Vi gør kongens befaling, at krænke hviledagen.

{2:35} så de gav dem kamp med alle hastighed.

{2:36} howbeit de svarede dem ikke, heller ikke kastet de en sten på dem, heller ikke standset de steder, hvor de lå hid;

{2:37} men sagde, lad os dø alle i vores innocency: himlen og jorden vil vidne for os, at ye slå os ihjel uretmæssigt.

{2:38} så de gjorde oprør mod dem i kamp på den sabbatten, og de dræbte dem, med deres koner og børn og deres kvæg, at antallet af tusind mennesker.

{2:39} nu hvor Mattathias og hans venner forstået

heraf, sørgede de for dem ret øm.

{2:40} og en af dem sagde til en anden, hvis vi alle gør, som vores brødre har gjort, og kæmper ikke for vores liv og love mod hedningerne, de vil nu hurtigt rod os ud af den jorden.

{2:41} dengang derfor de forordnet, sagde:

Hvo skal komme til at gøre kamp med os på sabbatten dag, vi vil kæmpe mod ham; ej heller vil vi dø, som vores brødre, der blev myrdet im de hemmelige steder.

{2:42} derefter kom der til ham et kompagni

Assideans, der var mægtige mænd i Israel, selv alle som blev frivilligt afsættets lov.

{2:43} også alle de, der flygtede for forfølgelse tiltrådte sig til dem, og var et ophold for dem.

{2:44} så de sluttede deres styrker, og slog syndige mænd i deres vrede, og onde mænd i deres vrede: men resten flygtede til hedenske for næring.

{2:45} derefter Mattathias og hans venner gik rundt om, og trak ned andre:

{2:46} og hvad børn soever fandt de inden for den

kysten af Israel uomskårne, dem de omskåret
tappert.

{2:47} de forfølges også efter de stolte mænd, og den
arbejde fremgang i deres hånd.

{2:48} så de gendannes lov ud af hånden på de
Hedningerne, og ud af hånden af konger, hverken har lidt de
synder til triumf.

{2:49} nu når tiden trak i nærheden af denne Mattathias
skal dø, sagde han til sine sønner, nu hath stolthed og
irettesættelse fået styrke, og tidspunktet for destruktion, og
den

vredes harme:

1 første Makkabæerbog side 650

{2:50} nu derfor, mine sønner, være ye nidkær for loven,
og give dit liv for pagt af dine fædre.

{2:51} kalder til erindring hvad handlinger vores fædre gjorde i
deres tid; så skal i få stor ære og en
evig navn.

{2:52} blev ikke Abraham fundet trofast i fristelse,
og det blev tilregnet ham til retfærdighed?

{2:53} Joseph i tid af hans nød holdes den befaling og foregik Herren af Egypten.

{2:54} Phinees vores far i at være ivrige og brændende opnået pagt for en evig præstedømme.

{2:55} Jesus for at opfylde ordet foregik en dommer i Israel.

{2:56} Caleb for bærer vidne før menigheden modtaget kulturarv af landet.

{2:57} David for at være barmhjertig besad trone et evigt kongedømme.

{2:58} Elias for at være nidkære og brændende for loven blev taget til himlen.

{2:59} Ananias, Azarias og Kirsten, ved at tro var reddet ud af flammen.

{2:60} Daniel for hans innocency var leveret fra den munden af løver.

{2:61} og dermed overveje ye overalt i alle aldre, der ingen, der sætter deres lid til ham skal overvindes.

{2:62} frygter ikke så ord af en syndig mand: for hans herlighed skal være møg og orme.

{2:63} til dag han skal blive løftet op og til morgen skal han ikke fundet, fordi han er vendt tilbage til sin støv, og hans tanken er kommet til intet.

{2:64} derfor i mine sønner, være tapre og forkynde selv mænd i vegne af loven; for det skal i få herlighed.

{2:65} og se, jeg ved, at din bror Simon er en mand af advokat, give øre til ham altid: han skal være en far til jer.

{2:66} som Judas Makkabæus, han har været mægtig og stærk, selv fra sin ungdom op: Lad ham være jeres kaptajn, og kæmpe slag af folk.

{2:67} tage jer også alle dem, der overholder loven, og hævne ye forkert af dine medarbejdere.

{2:68} gengælde fuldt hedningerne, og tage sig i agt for befalinger af loven.

{2:69} så han velsignede dem, og blev samlet til hans fædre.

{2:70}, og han døde i de hundrede fyrre år, og hans sønner begravet ham i grave sine fædres på

Modin, og hele Israel gjorde stor beklagelse for ham.

{3:1} så hans søn Judas, kaldet Makkabæus, steg i hans sted.

{3:2} og alle sine brødre hjalp ham, og det samme gjorde alle de der holdt med sin far, og de kæmpede med livsglæde Slaget om Israel.

{3:3} så han gat hans folk stor ære, og sat på et brynje som en kæmpe, og opdager hans krigerske sele om ham, og han gjorde kampe, beskytte værten med sit sværd.

{3:4} i sine handlinger han blev som en løve, og ligesom en løve udskyldning brølende efter sit bytte.

{3:5} for han forfulgte de ugudelige, og søgte dem ud, og brændt op som ærgerlig sit folk.

{3:6} derfor de ugudelige krympet af frygt for ham, og alle arbejdstagere af ugudelighed blev urolige, fordi frelse fremgang i hans hånd.

{3:7} han sørgede også mange konger, og gjorde Jacob glad for med hans handlinger og hans memorial er velsignet for evigt.

{3:8} desuden han gik gennem byer af Juda,

ødelægge den gudløse ud af dem, og at dreje væk vrede fra Israel:

{3:9}, så at han var kendt for den allerstørste del af de jorden, og han modtog ham som var klar til at gå til grunde.

{3:10} derefter Apollonius samlet ikke-jøderne, og en stor vært ud af Samaria, til at kæmpe mod Israel.

{3:11} hvilke ting når Judas opfattet, han drog at møde ham, og han slog ham og slog ham ihjel: mange også faldt slagne, men resten flygtede.

{3:12} derfor Judas tog deres bytte, og Apollonius' sværd også, og hermed han kæmpede hele sit lange liv.

{3:13} nu når Seron, fyrste af hæren i Syrien, hørt sige at Judas havde indsamlet ham et væld og selskab med de troende til at gå ud med ham til krig;

{3:14} sagde han, jeg vil få mig et navn og ære i den Kongerige; for jeg vil gå, kæmpe med Judas og dem der er med ham, der foragter kongens befaling.

{3:15} så han gjorde ham klar til at gå, og der gik med ham et mægtige væld af de ugudelige til at hjælpe ham, og at

blive hævnnet af Israels børn.

{3:16} og da han kom tæt på går op af

Bethhoron, Judas gik ud for at møde ham med en lille

Firma:

{3:17} der, da de så værten kommer til at opfylde

dem, sagde til Judas, hvordan vi skal kunne, er så få,

at kæmpe mod så stor en lang og så stærk, ser vi

er klar til at besvime med fastende alle denne dag?

{3:18} til hvem Judas svarede, det er ikke svært spørgsmål

for mange at være shut i hænderne på et par; og med den

Himlens Gud det er alle én, til at levere med en stor skare,

eller en lille virksomhed:

{3:19} for sejren i slaget står ikke i den

væld af en vært; Men styrken kommer fra himlen.

Side 651 1 første Makkabæerbog

{3:20} de kommer imod os i meget stolthed og ugudelighed

at ødelægge os, og vores koner og børn, og at ødelægge os:

{3:21} men vi kæmpe for vores liv og vores love.

{3:22} derfor Herren selv vil vælte dem.

før vores ansigt: og som for dig, ye ikke være bange for dem.

{3:23} nu så snart han havde slap taler, han sprang pludselig over dem, og så Seron og hans vært var væltet før ham.

{3:24} og de forfulgte dem fra at gå ned af Bethhoron til den glatte, hvor blev slået ihjel om otte hundrede mænd af dem; og resten flygtede ind i landet af Filistrene.

{3:25} derefter begyndte frygten for Judas og hans brødre, og en overordentlig stor angst, at falde på folkeslagene runde om dem:

{3:26} således som hans berømmelse kom til kongen, og alle nationer talte om kampene af Judas.

{3:27} nu da kong Antiokus hørte disse ting, han var fuld af harme: derfor sendte han og samlet sammen alle kræfter i hans rige, selv en meget stærk hær.

{3:28} åbnede han også sin skat, og gav hans soldater betale for et år, kommanderede dem til at være klar whensoever

han skulle bruge dem.

{3:29} alligevel, da han så at penge af hans

skatte mislykkedes, og at hyldesten i landet var små, på grund af uenighed og pest, som han havde bragt i landet i at tage væk de love, som havde været af gamle tid;

{3:30} han frygtede, at han ikke bør være i stand til at bære den afgifter længere, heller ikke at have sådanne gaver at give det. liberalt som han gjorde før: for han havde vrimlede over den konger, der var før ham.

{3:31} Derfor bliver meget forvirret i hans sind, han fast besluttet på at gå ind i Persien, der for at tage hyldesten af den lande, og at samle mange penge.

{3:32} så han forlod Lysias, en adelsmand, og en af de blod royal, at føre tilsyn med anliggender af kongen fra floden Eufrat til grænserne til Egypten:

{3:33} og at opdrage sin søn Antiokus, indtil han kom igen.

{3:34} desuden han afleverede ham halvdelen af hans styrker og elefanter, og gav ham ansvaret for alle ting at han ville have gjort, som også om dem, der boede

i Juda og Jerusalem:

{3:35} til vid, at han skal sende en hær mod dem, til at ødelægge og udrydde styrken af Israel, og den rest af Jerusalem, og at tage væk deres memorial fra dette sted;

{3:36} og at han skal placere fremmede i alle deres kvartaler, og opdele deres jord ved lodtrækning.

{3:37} så kongen tog halvdelen af kræfter forblev, og afveg fra Antiokia, hans kongelige by, den hundrede fyrre år; og efter at have passeret floden Eufrat, han gik gennem de store lande.

{3:38} derefter Lysias valgte Ptolemee søn af Dorymenes, Nicanor og Gorgias, mægtige mænd af den king's venner:

{3:39} og med dem sendte han 40.000 fodfolk, og syv tusind ryttere, til at gå i land Juda, og at ødelægge den, som kongen havde befalet.

{3:40} så de drog ud med al deres magt, og kom og højfrekvent af Emmaus i det almindelige land.

{3:41} og købmænd i landet, høre den

berømmelse af dem, tog sølv og guld meget meget, med ansatte, og kom ind i lejren til at købe børn Israel for slaver: en magt også Syrien og jord af den Filistrene sluttede sig til dem.

{3:42} nu da Judas og hans brødre så der elendighed blev multipliceret, og at styrkerne slog lejrselv i deres grænser: for de vidste, hvordan kongen havde givet befaling om at ødelægge folk, og aldeles afskaffe dem;

{3:43} de sagde den ene til den anden, lad os genoprette den henfaldet formue af vores folk, og lad os kæmpe for vores mennesker og helligdommen.

{3:44} så blev menigheden samlet sammen, der de kan være klar til kamp, og at de kan bede, og bede om nåde og barmhjertighed.

{3:45} nu Jerusalem lå ugyldige som et naturområde, der var ingen af hendes børn, der gik ind eller ud: helligdommen også var trådt ned, og udlændinge holdt den stærkt hold; den hedenske havde deres beboelse i dette sted; og glæden blev taget

fra Jacob, og røret med harpen ophørt.

{3:46} derfor israelitterne samlet sig sammen, og kom til Maspha, forhold til Jerusalem; for i Maspha var det sted, hvor de bad forhen i Israel.

{3:47} så de fastede dag, og klædte sig i sæk, og kaster aske på hovedet, og leje deres tøj, {3:48} og lagt åbne bogen af loven, hvori den hedenske havde villet male lignes med deres billeder.

{3:49} de bragte også præster klæder, og de førstegrøden, og tiende: og Nazarites de ophidsede, der havde fuldført deres dage.

{3:50} så råbte de med høj røst mod himlen, at sige, hvad vi skal gøre med disse, og hvorhen skal vi bære dem væk?

{3:51} for thy sanctuary er trådt ned og vanhelliget, og thy præster er i tyngde og anlagt lav.

{3:52} og lo, hedningerne er samlet sammen mod at ødelægge os: hvad de forestiller sig mod os, du ved.

{3:53} hvordan skal vi kunne stå imod dem, undtagen du, O Gud, være vores hjælp?

1 første Makkabæerbog side 652

{3:54} derefter lød de med trompeter, og råbte med en høj røst.

{3:55} og efter denne Judas ordineret kaptajner den mennesker, endda kaptajner over tusinder, og over hundrede, og over halvtredserne og over TEN.

{3:56} men som som var ved at bygge huse, eller havde forlovet koner, eller anlæggelse af vinmarker eller var bange, dem han befalede, at de bør vende tilbage, hver mand til hans eget hus, i henhold til loven.

{3:57} så lejren fjernet, og slog på syd side af Emmaus.

{3:58} og Judas sagde, væbne jer og være tapre mænd, og se at jer være i beredskab mod om morgenen, at i kan kæmpe med disse nationer, der er samlet sammen mod os for at ødelægge os og vores fristed:

{3:59} for det er bedre for os at dø i kamp, end at se katastrofer af vores folk og vores fristed.

{3:60} alligevel, som Guds vilje er i himlen, så

Lad ham gøre.

{4:1} derefter tog Gorgias fem tusinde fodfolk, og en tusinde af de bedste ryttere, og fjernes ud af den

Camp om natten;

{4:2} til slutningen han kunne haste i på lejren af den Jøder, og slå dem pludselig. Mænd fra fæstningen var hans guider.

{4:3} nu når Judas hørt herom han selv fjernet, og de tapre mænd med ham, at han kunne slå kongens armé, som var på Emmaus,

{4:4} mens endnu styrkerne var spredt fra den Camp.

{4:5} i den gennemsnitlige sæson kom Gorgias om natten i den lejren af Judas: og da han fandt intet menneske der, han søgte dem i bjergene: for sagde han, disse Karle flygte fra os

{4:6} men så snart det blev dag, Judas robede, selv i almindelig med tre tusind mænd, der ikke desto mindre havde hverken panser eller sværd til deres sind.

{4:7} og de så lejren af hedenske, at det var stærke og godt spændte og trindt rundt om med ryttere; og disse var ekspert i krig.

{4:8} da sagde Judas til de mænd, der var med ham, frygt Ye ikke deres væld, hverken være jer bange for deres angreb.

{4:9} Husk hvordan vore fædre blev leveret i den Rødehavet, når Farao forfulgt dem med en hær.

{4:10} nu derfor råbe Lad os til himlen, hvis tages til følge Herren vil have barmhjertighed med os, og Husk pagten af vore fædre, og ødelægge denne vært før vores ansigt denne dag:

{4:11}, så alle hedenske kan vide, at der er en der delivereth og saveth Israel.

{4:12} så fremmede løftede deres øjne, og så dem kommer over dem.

{4:13} derfor de drog ud af lejren for at kæmpe; Men de, der blev med Judas lød deres trompeter.

{4:14} så de sluttede sig kampen, og hedningerne bliver forlegenhed flygtede ind i sletten.

{4:15} men alle de forholdsregler af dem blev slået ihjel med

sværdet: for de forfulgte dem til Gazera og til den sletter i Idumea, og Azotus og Jamnia, så at der blev slået ihjel af dem ved en tre tusind mænd.

{4:16} dette gjort, Judas tilbage igen med sin vært fra forfølge dem,

{4:17} og sagde til folket, ikke være grådige af byttet for så vidt som der er en kamp før os,

{4:18} og Gorgias og hans vært er her af os i den bjerg: men stå jer nu mod vore fjender, og overvinde dem, og efter dette kan i dristigt tage byttet.

{4:19} som Judas var endnu tale disse ord, der syntes en del af dem søger ud af bjerget:

{4:20} der hvor de opfattet, at jøderne havde sat deres vært for flyvning og brændte telte; for røgen der blev set erklærede, hvad der skete:

{4:21} når derfor de opfattes disse ting, de var ømme bange, og ser også vært for Judas i den almindelig klar til at kæmpe,

{4:22} de flygtede hver eneste ind i landet af fremmede.

{4:23} derefter Judas vendte tilbage for at ødelægge telte, hvor de

fik meget guld, og sølv og blå silke, og lilla i de havet, og store rigdomme.

{4:24} efter dette de gik hjem, og sunget en sang af Thanksgiving, og priste Herren i himlen: fordi det er god, fordi hans trofasthed varer for evigt.

{4:25} således Israel havde en stor befrielse dag.

{4:26} nu alle de fremmede, der var undsluppet kom og fortalte Lysias hvad der var sket:

{4:27} der, da han hørte, blev beskæmmet og modløs, fordi hverken sådanne ting som han ville var gjort til Israel, og heller ikke sådanne ting som kongen befalet ham var kommet til at passere.

{4:28} det næste år derfor efter Lysias samlede sammen threescore tusinde valg mænd af foden, og fem tusinde ryttere, at han kunne undertvinge dem.

{4:29}, så de kom ind i Idumea, og slog deres telte op på Bethsura, og Judas mødte dem med ti tusind mænd.

{4:30} og da han så den mægtige hær, han bad og

sagde: velsignet er du, O frelser Israel, der dæmpe
vold af den mægtige mand ved hånden af din tjener
David og gav væld af fremmede i hænderne af
Jonathan søn af Saul, og hans armourbearer;
{4:31} denne hær i side af dit folk Israel, hold kæft
og lad dem blive beskæmmet i deres magt og ryttere:

Side 653 1 første Makkabæerbog

{4:32} gøre dem til at være ikke modet, og forårsage den
dristighed af deres styrke til at falde væk, og lad dem quake på
deres destruktion:

{4:33} kaste dem med sværdet af dem, der elsker
dig, og lad alle dem, der kender dit navn prise dig med
Thanksgiving.

{4:34} så de sluttede sig kampen; og der blev slået ihjel af de
væld af Lysias omkring fem tusind mænd, selv før dem.
var de blevet slået ihjel.

{4:35} nu da Lysias så hans hær lægge flyvning, og
mandighed af Judas' soldater, og hvordan de blev klar
enten for at leve eller dø tappert, gik han ind i Antiokia, og
samlet et selskab af fremmede, og efter at have foretaget

hans hær mere end det var, han agtede at komme igen i Judæa.

{4:36} så sagde Judas og hans brødre, se, vores fjender er forlegenhed: Lad os gå til at rense og dedikere helligdommen.

{4:37} ved dette alle vært samlet sig sammen, og gik op på bjerget Sion.

{4:38} og da de så helligdommen øde, og de alteret vanhelliget, og gates brændt op og buske vokser ved retterne i en skov eller i et af bjergene, ja, og præsterne kamre trukket ned;

{4:39} de leje deres tøj, og gjorde stor klageråb, og kaste asken på deres hoved,

{4:40} og faldt fladt til jorden på deres ansigter, blæste en alarm med trompeter og råbte mod himlen.

{4:41} derefter Judas udpeges visse mænd til at kæmpe mod dem, der var i borgen, indtil han havde rensset den helligdommen.

{4:42} så han valgte præster af skyldfri samtale,

som havde fornøjelse i loven:

{4:43} der rensede helligdommen og nøgne ud i
besmittet sten ind i et urent sted.

{4:44} og Hvornår som de hørt hvad de skal gøre med den
brændofferalteret, som blev vanhelliget;

{4:45} de troede det bedst at trække det ned, lest det bør
være en bebrejdelse til dem, fordi hedenske havde besmittet
det:

Derfor trak de den ned,

{4:46} og lagt sten i bjerget af den
templet i et praktisk sted, indtil der kommer en
Profeten at forkynde hvad man skal gøre med dem.

{4:47} så de tog hele sten efter loven,
og byggede et nyt alter ifølge tidligere;

{4:48} og helligdommen, og tingene der
var i templet, og helliget ved domstolene.

{4:49} de lavede også nye hellige fartøjer, og i den
Temple de bragte lysestagen, og alteret af brændt
tilbud, og røgelse, og tabellen.

{4:50} og på alteret de brændte røgelse, og den

lamper, som var på lysestagen de oplyste, at de kan give lys i templet.

{4:51} desuden de sat brød på bordet, og spredt ud i slør, og færdig med alle værkerne som de var begyndt at gøre.

{4:52} nu på fem og tyvende dag af niende måned, der kaldes måneden Casleu, i hundrede fyrre og ottende år, de steg tidlig om morgenen,

{4:53} og tilbød ofre ifølge loven efter det nye brændofferalteret, som de havde gjort.

{4:54} Se, på hvilket tidspunkt og hvilken dag hedenske havde vanhelligede det, selv i, blev det indviet med sange, og citherns, og Harper og bækkener.

{4:55} så alle mennesker faldt på deres ansigter, tilbede og prise Gud i himlen, der havde givet dem god succes.

{4:56} og så de holdt ved indvielsen af alteret otte dage og tilbød brændofre med glæde, og ofret ofringen af udfrielse og ros.

{4:57} de pyntet også forkant af templet med

kroner af guld, og med skjolde; og portene og den Chambers de fornys, og hængt døre på dem.

{4:58} således var der meget stor glæde blandt den mennesker, for at bebrejdelse af hedenske er lagt på lager.

{4:59} desuden Judas og hans brødre med hele Israels menighed ordineret, at dagene af den indvielsen af alteret skal holdes i deres sæson fra år til år af plads på otte dage, fra fem og tyvende dag i måneden Casleu, med munterhed og glæde.

{4:60} på daværende tidspunkt også de byggede op bjerget Sion med høje mure og stærk tårne rundt omkring, lest det Hedningerne skal komme og træde det ned, som de havde gjort før.

{4:61} og de der en garnison at holde det, og befæstede Bethsura at bevare det; at folk måske har et forsvar mod Idumea.

{5:1}, nu når nationerne rundt omkring hørte, at den alteret blev bygget og helligdommen fornyet som før, det utilfreds dem meget.

{5:2} derfor de troede, at ødelægge generation af

Jacob, der var blandt dem, og derpå begyndte de at dræbe og ødelægge folk.

{5:3} derefter Judas kæmpede mod børn af Esau i Idumea på Arabattine, fordi de belejrede Gael: og han gav dem en stor vælte, og aftaget deres mod, og tog deres rov.

{5:4} også han huskede skaden af børn

Bønne, der havde været en snare og en lovovertredelse til folket,

i at de lå på lur for dem på måder.

{5:5} han lukke dem op derfor i tårnene, og

lejr mod dem, og ødelagde dem fuldstændigt, og

brændt tårne af dette sted med ild, og alle, der var

1 første Makkabæerbog side 654

deri.

{5:6} Afterward han gik over til børn

Ammon, hvor han fandt en mægtig magt, og mange mennesker,

med Timotheus deres kaptajn.

{5:7} så han kæmpede mange slag med dem, indtil omsider de var forlegenhed foran ham; og han slog dem.

{5:8}, og da han havde taget Jazar, med byerne der hører hertil, vendte han tilbage til Judæa.

{5:9} derefter hedensk, der var på Galaad samlet sig sammen mod de israelitter, der var i deres kvartaler, ødelægge dem; men de flygtede til fæstningen Dathema.

{5:10} og sendt breve til Judas og hans brødre, den hedning, der er rundt omkring os er samlet sammen mod os for at ødelægge os:

{5:11}, og de forbereder sig til at komme og tage den fæstningen hvortil vi er flygtet, Timotheus at være kaptajn på deres vært.

{5:12} nu kommer derfor, og udfri os fra deres hænder, for mange af os bliver slået ihjel:

{5:13} ja, alle vores brødre, der var i steder,

Tobie er sat til døden: deres hustruer og deres børn også de har revet fanger, og båret væk deres kram; og de har ødelagt der om tusind mænd.

{5:14} mens disse breve var endnu læsning, se, der kom andre budbringere fra Galilæa med deres tøj, leje,

som rapporteret på denne kloge

{5:15} og sagde, de af Ptolemæis og af Tyrus, og

Sidon, og alle Galilæa af vantro, samles

sammen mod os for at forbruge os.

{5:16} nu da Judas og folk hørte disse

ord, der samlet en stor menigheden sammen, for at

høre, hvad de skal gøre for deres brødre, der var i

problemer, og overfaldet af dem.

{5:17} så sagde Judas til Simon hans bror, Vælg

dig ud mænd, og gå og levere dine brødre, der er i

Galilæa, for jeg og Jonathan min bror vil gå ind i den

land af Galaad.

{5:18} så han forlod Joseph søn af Zacharias, og

Azarias, kaptajner af mennesker, med rest af væerten

i Judæa til at holde den.

{5:19} til hvem han gav befaling, sagde, tager

i afgift af dette folk, og se at jer lave ikke krig

mod hedenske indtil det tidspunkt, hvor vi kommer igen.

{5:20} nu blev til Simon givet tre tusind mænd

at gå ind i Galilæa, og Judas otte tusinde mennesker for

land af Galaad.

{5:21} derefter gik Simon i Galilæa, hvor han kæmpede mange kampe med hedningerne, således at hedenske var forlegenhed af ham.

{5:22} og han forfulgte dem til porten af Akko; og der blev slået ihjel af hedenske omkring 3.000 mænd, hvis byttet, han tog.

{5:23} og dem, der var i Galilæa og i Arbattis, med deres hustruer og deres børn, og alt, hvad de havde, tog han derfra med ham, og bragte dem i Judæa med stor glæde.

{5:24} Judas Makkabæus også og hans bror Jonathan gik over Jordan, og rejste tre dagsrejser i den ørkenen,

{5:25} hvor de mødtes med Nabathites, der kom dem på en fredelig måde, og fortalte dem, at hver ting der var sket med deres brødre i landet Galaad:

{5:26} og hvordan at mange af dem var lukke i Bosora, og Bosor og Ulla, Casphor, mærket, og Carnaim; alle disse byer er stærk og stor:

{5:27}, og at de var lukke op i resten af byerne lands Galaad, og mod at morrow de var udpeget til at bringe deres vært mod forterne og tage dem, og at ødelægge dem alle på én dag.

{5:28} da Judas og hans vært vendte pludselig ved måde ved the wilderness til Bosora; og da han havde vandt byen, han dræbte alle mænd med kanten af den sværd, og tog alle deres bytte, og brændte byen med ild, {5:29} fra hvorfra han fjernet af natten, og gik indtil han kom til fæstningen.

{5:30} og tidlig om morgenen, de kiggede op, og Se, der var en utallige mennesker bærer stiger og andre motorer i krig, for at tage fæstningen: for de overfaldet dem.

{5:31} når Judas derfor så, at slaget var begyndt, og at græde af byen gik op til himlen, med trompeter, og en fantastisk lyd,

{5:32} han sagde til sin vært, bekæmpe denne dag for din brødre.

{5:33} så han gik frem bag dem i tre virksomheder,

der lød deres trompeter, og råbte med bøn.

{5:34} derefter vært for Timotheus, vel vidende at det var Makkabæus, flygtede fra ham: hvorfor han slog dem med en stor nedslagtning; således at der blev dræbt af dem dag omkring otte tusinde mænd.

{5:35} dette gjort, Judas vendte bort til Maspha; og efter han havde overfaldet det tog han og dræbte alle hannerne deri, og fik byttet heraf og og brændt det med ild.

{5:36} derfra gik han, og tog Casphon, Maged, Bosor, og de andre byer i landet, hvor Galaad.

{5:37} efter disse ting samlet Timotheus en anden vært og slog lejr mod Raphon ud over åen.

{5:38} så Judas sendte mænd til espy den vært, der bragte ham ordet, siger, alle de hedenske, at være rundt omkring os er samlet dem, selv en meget stor vært.

{5:39} han har også lejet Arabians til at hjælpe dem og slog de deres telte op ud over brook, klar til at komme og kæmpe imod dig. Efter denne Judas gik til møde

Side 655 1 første Makkabæerbog

dem.

{5:40} derefter Timotheus sagde til kaptajnerne på sin vært
Når Judas og hans vært kommer nær brook, hvis han passerer
først til os, skal vi ikke kunne modstå ham; for
han vil brødt sejre mod os:

{5:41} men hvis han bange, og lejr ud over floden, vi
skal gå over til ham og sejre mod ham.

{5:42} nu da Judas kom i nærheden af bækken, foranledigede
han,

skriftkloge af mennesker til at forblive ved bækken: til hvem
han gav befaling, sagde, lider ingen mand at forblive i
lejren, men lade alle komme til slaget.

{5:43} så han gik først over for dem, og alle mennesker
efter ham: derefter alle de hedenske, at være forlegenhed før
ham, kastet bort deres våben, og flygtede til templet,
var på Carnaim.

{5:44} men de tog byen, og brændt templet med
alle der var deri. Dermed var Carnaim dæmpet, hverken
de kunne stå længere før Judas.

{5:45} derefter Judas samlet alle israelitterne,
var i land i Galaad, fra mindst til den

største, selv deres hustruer og deres børn og deres kram, en meget stor vært, til den ende, de kan komme ind i landet af Judæa.

{5:46} nu når de kom til Ephron, (det var en stor by i måde, som de skulle gå, meget godt befæstet) de kunne ikke slå fra det, enten på højre hånd eller den venstre, men skal skal passere gennem midt i den.

{5:47} så de i byen lukker dem ud, og stoppede op porte med stenene.

{5:48} whereupon Judas sendte dem i fredeligt måde, at sige, lad os passere gennem din jord til at gå ind i vores

eget land, og ingen skal gøre dig noget ondt; Vi vil kun passere til fods: howbeit de ville ikke åbne for ham.

{5:49} derfor Judas befalede en proklamation skal lavet i hele værten, at hver mand skal pitche hans telt i det sted, hvor han blev.

{5:50} så soldaterne slog, og overfaldet i byen alle denne dag og alt det nat, till på længde byen var leveret i hans hænder:

{5:51} der derefter dræbte alle mænd med kanten af den sværd, rased byen og tog byttet heraf, og passerede gennem byen over dem, der var blevet slået ihjel.

{5:52} efter dette gik de over Jordan til stort almindelig før Bethsan.

{5:53} og Judas samlet dem, der kom bagefter, og formanede folket hele vejen igennem, indtil de kom til Judæa.

{5:54}, så de gik til bjerget Sion med glæde og glæde, hvor de tilbød brændofre, fordi ikke en af dem blev slået ihjel, indtil de var vendt tilbage i fred.

{5:55} nu hvad tid som Judas og Jonathan var i den land af Galaad og Simon sin bror i Galilæa før
PTOLEMAIS,

{5:56} Joseph søn af Zacharias og Azarias, kaptajner af garnisoner, hørt tapre handlinger og krigeriske handlinger som de havde gjort.

{5:57} få derfor sagde de, lad os også os et navn, og go kamp mod de hedenske, der er rundt omkring os.

{5:58} så når de havde givet opladning til garnisonen

Det var med dem, de gik mod Jamnia.

{5:59} derefter kom Gorgias og hans mænd ud af byen for at bekæmpe dem.

{5:60}, så det var, at Joseph og Azaras blev sat flyvning, og forfulgte til Judæa grænser: og der blev dræbt dag af Israels folk omkring to tusinde mænd.

{5:61} således var der en stor vælte blandt de børn af Israel, fordi de ikke var lydige til Judas og hans brødre, men tænkte at gøre nogle tapre act.

{5:62} desuden disse mænd kom ikke af frø af dem, Hvis hånden var udfrielse givet til Israels.

{5:63} men mand Judas og hans brødre var meget kendt i synet af alle Israel, og af alle de hedning, wheresoever deres navn blev hørt af;

{5:64} således som den folk samlet dem. med glade jubel.

{5:65} bagefter drog Judas ud med hans brødre, og kæmpede mod børn af Esau i landet mod den syd, hvor han slog Hebron, og byerne heraf, og

trukket ned fæstningen af det, og brændte tårne heraf rundt omkring.

{5:66} derfra han fjernet for at gå ind i landet af den Filistrene, og passeret gennem Samaria.

{5:67} på det tidspunkt visse præster, som ønsker at forkynde deres

tapperhed, blev slået ihjel i kamp, for at de gik til kamp unadvisedly.

{5:68} så Judas viste at Azotus i landet med den Filistrene, og da han havde trukket ned deres altre, og brændt deres udskårne billeder med ild, og forkælet deres byer, vendte han tilbage til Judæa.

{6:1} om dengang Kong Antiokus rejser gennem de høje lande hørt sige, at Elam i landet, Persien var en by meget kendt for rigdomme, sølv, og guld;

{6:2}, og at der var det en meget rig tempel, hvori var belægninger af guld og brynjer og skjolde, som Alexander, søn af Philip, den makedonske konge, der regerede først havde blandt grækerne, efterladt der.

{6:3} Derfor kom han og søgte at tage byen, og til at ødelægge det; men han var ikke i stand, fordi de i byen, at have haft advarsel herom,

{6:4} Rose op mod ham i kamp: så han flygtede, og drog derfra med stor tyngde, og vendte tilbage til Babylon.

{6:5} desuden der kom én, der bragte ham tidender

1 første Makkabæerbog side 656

i Persien, at hæere, som gik imod land

Judæa, blev sat til at flyvning:

{6:6} og at Lysias, der gik frem først med en stor magt blev drevet væk af jøderne; og at de var gjort stærk af panser, og magt og butik i byttet, som de havde fået af hæere, hvem de havde ødelagt:

{6:7} også at de havde trukket ned vederstyggelighed, som han havde sat på alteret i Jerusalem, og at de havde trindt om fristed med høje mure, som før, og hans by Bethsura.

{6:8} nu da kongen hørte disse ord, blev han

forbavset og ondt flyttet: hvorefter han lagde ham på hans seng, og faldt syg for sorg, fordi det ikke havde tilstødt ham da han kiggede.

{6:9} og der fortsatte han mange dage: for hans sorg var nogensinde mere og mere, og han lavede konto at han skulle dø.

{6:10} derfor han kaldte for alle hans venner og sagde til dem, er søvnen gået fra mine øjne og mit hjerte faileth for meget pleje.

{6:11}, og jeg tænkte med mig selv, i hvilken modgang Jeg kom, og hvor stor en strøm af elendighed er det, hvori nu er jeg! for jeg var bountiful og elskede i min magt.

{6:12} men nu jeg husker de onder, som jeg gjorde på Jerusalem, og at jeg tog alle fartøjer af guld og sølv der var deri, og sendt for at ødelægge indbyggere Judæa uden en årsag.

{6:13} jeg opfatter derfor der for dette forårsager disse problemer er kommet over mig, og se, jeg omkomme gennem stor sorg i et fremmed land.

{6:14} derefter opfordrede han til Philip, en af hans venner, der

han lavede hersker over alle sine rige,
{6:15} og gav ham kronen, og hans kjortel, og hans
signet til slutningen han bør opdrage sin søn Antiokus, og
fodre ham op for riget.

{6:16} så Kong Antiokus døde der i de hundrede fyrre
og niende år.

{6:17} nu når Lysias vidste, at kongen var død, han
oprette Antiokus sin søn, hvem han havde bragt med at blive
ung til at regere i sit sted, og sit navn han kaldte Eupator.

{6:18} om denne tid de, der var i den tårn lukke op
Israelitterne rundt omkring helligdommen, og søgte altid
deres ondt, og styrkelsen af hedenske.

{6:19} derfor Judas, purposing at ødelægge dem,
kaldte alle folk sammen for at belejre dem.

{6:20}, så de kom sammen, og belejrede dem i den
hundrede og halvtredsindstyvende år, og han gjorde
monteringer til skud
mod dem, og andre motorer.

{6:21} men visse af dem, der blev belejret fik
tilbage, til hvem nogle ugudelige mænd Israels tiltrådte

sig:

{6:22} og de gik til kongen og sagde: hvor længe vil det være fÃ¸rend du fældede dom og hævne vores brødre?

{6:23} har vi været villige til at tjene din Fader og gøre som han vil have os, og adlyde hans befalinger;

{6:24} af hvilken årsag de af vores nation belejre den tårn, og er fremmedgjort fra os: desuden som mange af os som de kunne lys på de slog ihjel, og ødelagt vores arv.

{6:25} hverken har de rakt hånden mod os kun, men også mod deres grænser.

{6:26} og se, denne dag er de belejrede tårnet ved Jerusalem, til at tage det: helligdommen også og Bethsura de har befæstede.

{6:27} derfor hvis du ikke forhindre dem hurtigt, de vil gøre større ting end disse, ej heller skal du være i stand til at regere dem.

{6:28} nu da kongen hørte det, blev han vred, og samlet alle sine venner, og kaptajner af hans hær, og dem, der havde ansvaret for hesten.

{6:29} der kom også til ham fra andre riger,
og fra øer i havet, bands af lejede soldater.

{6:30} således at antallet af hans hær var et hundrede
tusinde fodfolk, og tyve tusind ryttere, og to
og tredive elefanter udøves i kamp.

{6:31} disse gik gennem Idumea og slog mod
Bethsura, som de overfaldet mange dage, at gøre motorer
af krigen; men de af Bethsura kom ud, og brændte dem
med ild, og kæmpede tappert.

{6:32} ved denne Judas fjernet fra tårnet, og
slog i Bathzacharias, over kongens lejr.

{6:33} så kongen stiger meget tidligt marcherede voldsomt
med sin vært mod Bathzacharias, hvor hans hære lavet
dem klar til kamp, og lød trompeter.

{6:34} og til sidst måtte de provokere elefanterne
at kæmpe, de robede dem blod af druer og
morbær.

{6:35} desuden de opdelt bæster blandt de
hære, og for hver elefant udpeget de tusind

mænd, bevæbnet med frakker af mail og med hjelme af messing på

deres hoveder; og ved siden af dette, for hver dyret blev ordineret

fem hundrede ryttere af bedst.

{6:36} disse var klar på enhver lejlighed: wheresoever dyret var, og hvorhen udyret gik, de gik også, hverken afveg de fra ham.

{6:37} og ved bæster var der stærk tårne træ, der er omfattet hver eneste af dem, og var girt hurtigt dem med enheder: var der også efter hver to og tredive stærke mænd, der kæmpede med dem, ved siden af den

Indiske, der styrede ham.

{6:38} som rest af ryttere, de satte dem på denne side og denne side på de to dele af værten giver dem tegn hvad de skal gøre, og der spændte over hele midt i i rækken.

Side 657 1 første Makkabæerbog

{6:39} nu når solen skinnede på skjolde af guld og messing, bjergene glistered hermed, og skinnede som

lamper af ild.

{6:40} så en del af kongens hær bliver spredt på den høje bjerge, og en del på dale nedenfor, de marcherede på sikker og i orden.

{6:41} derfor alle, der hørte larmen fra deres mængden og marcherende i virksomheden, og den raslende af sele, var flyttet: for hæren var meget stor og mægtig.

{6:42} derefter Judas og hans vært nærmede, og trådte ind i kampen, og der blev slået ihjel af kongens hær seks hundrede mænd.

{6:43} Eleazar også tilnavnet Savaran, opfatte, et af de dyr, bevæbnet med royal sele, var højere end alle resten, og formode, at kongen var over ham,

{6:44} sætte sig selv i fare, ende han måske levere sit folk, og få ham en evig navn:

{6:45} derfor han løb med ham modigt gennem midt i slaget, drab på højre hånd og på den venstre, således at de blev delt fra ham på begge sider.

{6:46} som gjort, han krøb ind under elefanten, og

stak ham under, og slog ham ihjel: hvorefter elefanten faldt ned over ham, og der døde han.

{6:47} men resten af jøderne at se styrken af kongen og vold af sine styrker, vendte væk fra dem.

{6:48} kongens hær gik til Jerusalem for at Mød dem, og kongen slog sine telte op mod Judæa, og mod bjerget Sion.

{6:49} men med dem, der var i Bethsura gjorde han fred: for de kom ud af byen, fordi de ingen havde dejligste der at udholde belejring, det bliver et år med resten til jord.

{6:50} så kongen tog Bethsura, og satte en garnison der at holde den.

{6:51} som fristed, han belejrede det mange dage: og sæt der artilleri med motorer og instrumenter til at afgive brand og sten og stykker for at kaste dart og slynger.

{6:52} hvorefter de også lavede motorer mod deres motorer, og holdt dem kamp en lang sæson.

{6:53} endnu på sidst, deres fartøjer uden proviant,

(for at det var det syvende år, og de i Judæa, der var leveret fra ikke-jøderne, havde spist op rester af den butik;)

{6:54} der var, men et par til venstre i helligdommen, fordi hungersnøden så sejre mod dem, at de var gjerne for at sprede sig, hver mand til sit eget sted.

{6:55} dengang Lysias hørt sige, at Philip, hvem Antiokus kongen, saalænge han levede, havde udpeget til at bringe

sin søn Antiokus, kunne at han være konge,

{6:56} blev returneret fra Persien og medier, og de king's vært også som gik med ham, og at han søgte at Tag ham regerende anliggender.

{6:57} derfor gik han alt hast, og sagde til den kongen og kaptajner af værten og virksomheden, vi henfald dagligt, og vores proviant er små, og stedet vi lå belejringen til er stærk, og anliggender af riget ligge over os:

{6:58} nu lad derfor os være venner med disse mænd, og skabe fred med dem, og alle deres nation;

{6:59} og pagt med dem, at de skal leve efter deres love, som de gjorde før: for de er derfor utilfreds, og har gjort alle disse ting, fordi vi afskaffet deres love.

{6:60} så kongen og fyrsterne var indhold:

Derfor sendte han dem til at slutte fred; og de accepteret heraf.

{6:61} også kongen og fyrster gjorde en ed til dem: hvorefter de gik ud af den stærkt hold.

{6:62} så kongen trådte i bjerget Sion; men når han så styrken af stedet, han brød sin ed at han havde gjort, og gav befaling til at trække ned på væggen rundt omkring.

{6:63} Afterward drog han i fart, og vendte tilbage til Antiokia, hvor han fandt Philip at være herre over den by: så han kæmpede mod ham, og tog byen med magt.

{7:1} i hundrede og one og halvtredsindstyvende år Demetrius søn af Seleukos afveget fra Rom, og kom op med et par mænd til en by af kysten, og herskede der.

{7:2} og da han trådte ind i slottet af sine forfædre,

så det var, at hans styrker havde taget Antiokus og Lysias, til bringe dem til ham.

{7:3} derfor, lad da han vidste det, han sagde, mig ikke Se deres ansigter.

{7:4} så hans vært dræbte dem. Nu da Demetrius var satte på tronen af hans rige,

{7:5} der kom til ham alle de onde og ugudelige mænd af Israel, har Alcimus, der nærede ønske om at være høj præst, for deres kaptajn:

{7:6} og de anklagede mennesker til kongen, sagde: Judas og hans brødre har slået ihjel alle dine venner, og drevet os ud af vores eget land.

{7:7} nu sende derfor nogle mand, hvem du trustest, og lad ham gå og se hvad havock, han har gjort blandt os, og i Kongens jord, og lad ham straffe dem med alle dem, støtte dem.

{7:8} derefter kongen valgte Bacchides, en ven af kongen, der regerede over syndfloden, og var en stor mand i den Kongerige og tro mod kongen,

{7:9} og ham sendte han med den onde Alcimus, hvem

han lavede ypperstepræsten, og befalede, at han skal tage hævn af Israels børn.

{7:10} så de forlod, og kom med en stor magt

1 første Makkabæerbog side 658

i Judæa, hvor de har sendt budbringere til Judas og hans brødre med fredsommelige ord falsk.

{7:11}, men de gav ikke agt på deres ord; for de så at de var kommet med en stor magt.

{7:12} derefter der samles til Alcimus og

Bacchides et selskab af skriftkloge, at kræve retfærdighed.

{7:13} nu Assideans var først blandt de børn af Israel, der søgte fred af dem:

{7:14} for sagde de, en, der er en præst af efterkommere Aaron er kommet med denne hær, og han vil gøre os noget forkert.

{7:15} så han talte til dem, fredeligt, og svor til dem siger, vi vil skaffe skaden hverken af jer eller dine venner.

{7:16} hvorefter de troede ham: howbeit tog han af dem threescore mænd, og dræbte dem i én dag, ifølge

til de ord, som han skrev,

{7:17} kødet af thy helgener har de kastet ud, og deres blod har de kaste rundt om Jerusalem, og der var ingen at begrave dem.

{7:18} derfor frygt og rædsel af dem faldt på alle mennesker, der sagde, er der hverken sandhed eller retfærdighed i dem; for de har brudt pagten og Ed, at de er lavet.

{7:19} efter dette, fjernes Bacchides fra Jerusalem, og slog hans telte i Bezeth, hvor han sendte og tog mange af de mænd, der havde forladt ham, og visse af de mennesker også, og når han havde slået dem, han kastede dem i den store pit.

{7:20} derefter begik han landet til Alcimus, og tilbage med ham en beføjelse til at støtte ham: så Bacchides gik til den kongen.

{7:21} men Alcimus hævdede for det høje præstedømme.

{7:22} og ham tyede alle som plagede de mennesker, der, efter de havde fået land Juda i deres

magt, gjorde meget ondt i Israel.

{7:23} nu, hvornår Judas så alle fortræd, Alcimus og hans firma havde gjort blandt israelitterne, selv over hedningerne,

{7:24} han gik ud i alle kyster af Judæa runde omkring, og tog hævn af dem, der gjorde oprør fra ham, så at de turde ikke mere gå tilbage ind i landet.

{7:25} på anden siden, da Alcimus så at Judas og hans firma havde fået overhånd, og vidste, at Han var ikke i stand til at overholde deres kraft, han gik igen til den

kongen og sagde alle værste af dem, som han kunne.

{7:26} så Kongen sendte Nicanor, en af hans ærede Princes, en mand, der bare dødbringende hader til Israels, med befaling til at ødelægge folk.

{7:27} så Nicanor kom til Jerusalem med en stor kraft; og sendes til Judas og hans brødre fejlagtigt med venlige ord, sagde:

{7:28} lad der ikke være nogen kamp mellem mig og jer. Jeg vil komme med et par mænd, at jeg kan se dig i fred.

{7:29} han kom derfor til Judas, og de hilste man en anden fredeligt. Howbeit var fjenderne rede til at tage væk Judas af vold.

{7:30} som ting, efter det blev kendt at Judas, nemlig at han kom til ham med bedrag, han var øm bange for ham, og ville se hans ansigt ikke mere.

{7:31} Nicanor også, da han så, at hans råd var opdaget, gik ud for at kæmpe mod Judas ved siden af Capharsalama:

{7:32} hvor der blev slået ihjel af Nicanor's side om fem tusinde mænd, og resten flygtede ind i byen af David.

{7:33} efter dette gik Nicanor op til bjerget Sion, og der kom ud af helligdommen visse præster og visse af ældsterne af folket for at hylde ham fredeligt, og at forkynde ham den brændoffer, der blev tilbudt for den kongen.

{7:34} men han hånede dem, og lo på dem, og misbrugt dem skammeligt og talte stolt,

{7:35} og svor i sin vrede, siger, medmindre Judas og

hans vært nu leveres i mine hænder, hvis nogensinde jeg kommer

igen i sikkerhed, jeg vil brænde op her i Parlamentet: og med at han

gik ud i en stor vrede.

{7:36} derefter præsterne indtastet i, og stod foran den alteret og templet, gråd, og sagde:

{7:37} du, O Herre, vælger at blive kaldt af dit navn, og at være et hus af bøn og andragende for thy folk:

{7:38} blive hævnnet af denne mand og hans vært, og lad dem falde for sværdet: Husk deres gudsbespottelse, og lider dem til ikke at fortsætte længere.

{7:39} så Nicanor gik ud af Jerusalem, og slog sin telte i Bethhoron, hvor en vært ud af Syrien mødte ham.

{7:40} men Judas slog i Adasa med tre tusind mænd, og der bad han, sagde:

{7:41} O Herre, når de som var sendt fra kongen af Assyrerne forbandede, din engel gik ud, og slog et hundrede fourscore og fem tusinde af dem.

{7:42} ødelægger så du denne vært før os denne dag,

resten kan vide, at han har talt blasphemously mod thy fristed, og bedømme du ham efter sin ugudelighed.

{7:43} så den trettende dag i måneden Adar værter sluttede sig kampen: men Nicanors vært var forlegenhed, og han

selv blev først slået ihjel i slaget.

{7:44} nu da Nicanors vært så at han blev slået ihjel, de kastet bort deres våben, og flygtede.

{7:45} så de forfulgte dem en dagsrejse, fra Adasa til Gazera, lyder en alarm efter dem med deres trompeter.

Side 659 1 første Makkabæerbog

{7:46} hvorefter de kom frem fra alle byerne Judæa rundt omkring, og lukket dem i; så de dreje tilbage på dem, der forfulgte dem, blev alle dræbt med de sværd, og ikke en af dem der var tilbage.

{7:47} bagefter tog de byttet, og bytte, og huggede Nicanors hoved, og hans højre hånd, som han strakt ud så stolt, og bragte dem væk, og

hængt dem mod Jerusalem.

{7:48} for denne sag, folk jublede meget, og de holdt dag en dag af stor glæde.

{7:49} desuden de ordineret for at holde hvert år denne dag, bliver trettende af Adar.

{7:50} således jord Juda var i hvile en stund.

{8:1} nu Judas havde hørt om den romerne, at de var mægtig og tapre mænd, og ville som kærligt acceptere at sluttet sig til dem, og gøre en liga af amity med alle, der kom til dem;

{8:2}, og at de var mænd med stor tapperhed. Det blev fortalt ham også af deres krige og ædle handlinger, som de havde gjort blandt Galaterne, og hvordan de havde erobret dem, og bragte dem under hyldest;

{8:3} og hvad de havde gjort i landet, Spanien, for vindende miner af sølv og guld, som er der;

{8:4} og at deres politik og tålmodighed de havde erobret alle sted, selvom det var meget langt fra dem; og kongerne, også der kom imod dem fra den

uttermest en del af jorden, indtil de havde forlegenhed dem, og givet dem en stor vælte, således at resten gav dem hyldest hvert år:

{8:5} ved siden af, hvordan de havde forlegenhed i kamp Philip og Perseus, kongen af Citims, med andre, løftede sig imod dem, og havde overvundet dem:

{8:6} hvordan også Antiochus den store konge i Asien, der kom imod dem i kamp, at have en hundrede og tyve elefanter, med ryttere, og vogne, og en meget stor hæren, var forlegenhed af dem;

{8:7}, og hvordan de fandt ham i live, og sluttede pagt, han og som regerede efter ham bør betale en stor hyldest, og give gidsler, og at der var aftalt,

{8:8} og det land Indien, og medier og Lydia og af de goodliet lande, som de tog af ham, og gav at kongen Eumenes:

{8:9} desuden hvordan grækerne havde fast besluttet på at komme og ødelægge dem;

{8:10}, og at de har viden herom sendt

mod dem en vis kaptajn, og kæmper med dem dræbte

mange af dem, og båret væk fanger deres koner og deres børn, og forkælet dem, og tog i besiddelse deres jorder, og trak ned deres stærke lastrum, og bragte dem til at være deres tjenere denne dag:

{8:11} det blev fortalt ham ud over, hvordan de ødelagt og bragt under deres herredømme alle andre kongeriger og øer der til enhver tid kæmpede imod dem;

{8:12} men med deres venner, og sådan som påberåbes dem de holdt amity: og at de havde erobret kongeriger både langt og nær, således som der hørt om deres navn var bange for dem:

{8:13} også der, hvem de vil bidrage til et Kongerige, dem, der regere; og hvem igen ville de, de fortrænge: Endelig, at de var stærkt ophøjede:

{8:14} endnu for alle denne ingen af dem havde en krone eller var

klædt i lilla, at blive forstørret dermed:

{8:15} desuden hvordan de havde lavet sig en

Senatet house, hvori tre hundrede og tyve mænd sad i

Rådet dagligt, consulting altid for mennesker, til udgangen

de kan bestilles godt:

{8:16} og at de begik deres regering til en bemandede hvert år, der regerede over alle deres land, og at alle var lydige mod at en, og at der hverken var misundelse eller emmulation blandt dem.

{8:17} i betragtning af disse ting, Judas valgte Eupolemus søn af John, søn af Accos, og Jason den søn af Eleazar, og sendte dem til Rom, for at gøre en liga af Amity og Konføderationen med dem,

{8:18} og at intreat dem at de ville tage åg fra dem; for de så at riget af grækerne undertrykker Israel med trældom.

{8:19} de gik derfor til Rom, som var en meget store rejse, og kom ind i Senatet, hvor de talte og sagde.

{8:20} Judas Makkabæus med hans brødre, og mennesker af jøderne, har sendt os til jer, at gøre en Konføderationen og fred med dem, og at vi kan være registreret din konfødererede og venner.

{8:21} så sags skyld glad for romerne godt.

{8:22} og dette er en kopi af brevet som Senatet skrev tilbage igen i tabeller af messing, og sendes til Jerusalem, at der de måtte have af dem et mindesmærke for fred og Konføderationen:

{8:23} god succes være at romerne, og folk af jøder, ad søvejen og over land for evigt: sværdet også og fjenden være langt fra dem,

{8:24} hvis der kommer først nogen krig mod romerne eller nogen af deres konfødererede overalt i alle deres herredømme,

{8:25} mennesker af jøderne skal hjælpe dem, som gang skal blive udpeget, med hele deres hjerte:

{8:26} hverken afgiver de nogen ting til dem, der gøre krig mod dem, eller støtte dem med proviant, våben, penge, eller skibe, som det hath syntes godt til romerne; men de skal holde deres pagter uden at tage nogen ting derfor.

{8:27} på samme måde også, hvis krigen kommer først efter nation af jøderne, romerne skal hjælpe dem med alle deres hjerte, ifølge som tiden skal udpeges dem:

{8:28} hverken skal proviant gives til dem, der tager

en del mod dem, eller våben, eller penge eller skibe, som det har

1 første Makkabæerbog side 660

syntes godt at romerne; men de skal holde deres pagter, og at uden bedrag.

{8:29} ifølge disse artikler har romerne gøre en pagt med mennesker af jøderne.

{8:30} men hvis herefter den ene part eller de andre skal tænke at mødes for at tilføje eller formindske nogen ting, de kan

gøre det på deres fornøjelser, og hvad de skal tilføje eller tage skal væk ratificeres.

{8:31} og som rører onde som Demetrius gør at Jøderne, vi har skrevet til ham og sagde derfor du lavet thy åg tunge på vores venner og konfødererede den Jøder?

{8:32} hvis derfor de klage mere imod dig,

Vi vil gøre dem retfærdighed, og kæmpe med dig ved havet og ved

jord.

{9:1} endvidere, da Demetrius hørte Nicanor

og hans vært blev dræbt i kamp, sendte han Bacchides og Alcimus ind i landet af Judæa anden gang, og med dem ledende styrken af hans vært:

{9:2} der drog ud af den måde der fører til Galgala, og slog deres telte op før Masaloth, som er i Arbela, og efter at de havde vundet det, de dræbte mange mennesker.

{9:3} også først måned af de hundrede tooghalvtredsindstyvende

år de slog lejr før Jerusalem:

{9:4} fra hvorfra de fjernet, og gik til Berea, med tyve tusinde fodfolk og to tusind ryttere.

{9:5} nu Judas havde slog hans telte op på Eleasa, og tre tusinde valgte mænd med ham:

{9:6} der ser mange af de andre hær at han så stor var ømme bange; hvorefter mange formidles sig ud af værten, således som bolig for dem ikke mere men otte hundrede mænd.

{9:7} når Judas derfor så, at hans vært slipt væk, og at kampen presset på ham, han var øm urolige i sind, og meget bedrøvet, for at han havde ikke tid til at samle

dem sammen.

{9:8} alligevel til dem, der forblev han sagde, lad os opstår og går op mod vore fjender, hvis tages til følge vi kan være i stand til at kæmpe med dem.

{9:9} men de dehorted ham og sagde, vi skal aldrig stand: Lad os nu hellere gemme vores liv, og herefter vil vi vende tilbage med vores brødre, og kampen mod dem: vi er men par.

{9:10} derefter Judas sagde, Gud forbyde det, at jeg skal gøre dette

ting, og flygte fra dem: Hvis vores tid skal komme, så lad os dø mandsmod for vore brødre, og lad os ikke pletten vores ære.

{9:11} med det væld af Bacchides fjernes ud af deres telte, og stod over for dem, deres ryttere at være opdelt i to tropper, og deres slynger og bueskytter kommer før værten og de, der marcherede i fremad var alle mægtige mænd.

{9:12} som for Bacchides, han var i højre fløj: så den værten nærmede på de to dele, og lød deres trompeter.

{9:13} de også af Judas' side, selv de lød deres trompeter også, således at jorden rystede på støjen fra de hæere, og kampen fortsatte fra morgen til aften.

{9:14} nu Hvornår Judas opfattes som Bacchides og den styrken af hans hær var på højre side, han tog med ham alle de hårdføre mænd,

{9:15} der forlegenhed højre fløj, og forfulgte dem. til mount Azotus.

{9:16} men da de af venstrefløjten så at de af den højre fløj blev forlegenhed, de fulgte efter Judas og dem, der var med ham hårdt på hælene bagfra:

{9:17} hvorefter der var et hårdt slag, således som mange blev slået ihjel på begge dele.

{9:18} Judas også blev dræbt, og resten flygtede.

{9:19} så Jonathan og Simon tog Judas deres bror, og begravede ham i graven af hans fædre i Modin.

{9:20} desuden de østtyskere ham, og hele Israel gjorde stor beklagelse for ham, og grædt mange dage, sagde:

{9:21} Hvordan er den tapre mand faldet, der leveret Israel!

{9:22} som for de andre ting om Judas og hans krige, og de ædle handlinger, som han gjorde, og hans storhed, de er ikke skrevet: for de var mange.

{9:23} nu efter død af Judas den onde begyndte at lagt frem deres hoveder i alle kyster af Israel, og der opstod op alle såsom smedejern ugudelighed.

{9:24} i disse dage også var der en meget stor hungersnød, af grunden som landet gjorde oprør og gik med dem.

{9:25} derefter Bacchides valgte de onde mænd, og gjorde dem lords af landet.

{9:26} og de lavet undersøgelse og søgen efter Judas' venner, og bragte dem til Bacchides, der tog hævn af dem, og brugte dem belærte.

{9:27} så var der en stor trængsel i Israel, lignende bekræftelse blev ikke siden den tid, en profet ikke var set blandt dem.

{9:28} af denne årsag alle Judas venner kom sammen, og sagde til Jonathan,

{9:29} siden din broder Judas døde, har vi ingen mand som ham til at gå frem mod vores fjender, og Bacchides, og

mod dem af vores nation, der er modstandere til os.

{9:30} nu derfor vi har valgt dig denne dag til at være vores prins og kaptajn i hans sted, så du kan kæmpe vores kampe.

{9:31} ved dette Jonathan tog styringen over ham på dette tidspunkt, og steg op i stedet for broderen Judas.

{9:32} men når Bacchides gat viden herom, han søgte at slå ham ihjel

Side 661 1 første Makkabæerbog

{9:33} så Jonathan, og Simon hans bror, og alt det der var med ham, opfatte, flygtede ud i ørkenen for Thecoe, og slog deres telte op af vandet i poolen Asphar.

{9:34} som når Bacchides forstået, han kom i nærheden af til Jordan med alle hans vært på sabbatsdagen.

{9:35} nu Jonathan havde sendt sin bror John, kaptajn af folk, til at bede sine venner Nabathites, at de måtte forlade med dem deres vogn, som var meget.

{9:36} men børn af Jambri kom ud af Medaba, og tog John, og alle, at han havde, og gik deres vej med

det.

{9:37} efter dette kom word til Jonathan og Simon hans bror, at børn af Jambri gjorde et godt ægteskab, og bringe bruden fra Nadabatha med en stor toget, som datter af en af de store fyrster af Chanaan.

{9:38} derfor de huskede John deres bror, og gik, og gemte sig under covert af de bjerg:

{9:39} hvor de opløftede deres øjne, og kiggede, og Se, der var meget ado og stor vogn: og den brudgommen kom frem, og hans venner og brødre, at Mød dem med trommer og instrumenter af musick, og mange våben.

{9:40} så Jonathan og de, der var med ham rejste sig mod dem fra det sted, hvor de lå i baghold, og gjort en slagting af dem i sådanne sorter, så mange faldt ned døde, og rest flygtede ind i bjerget, og de tog alle deres rov.

{9:41} således var ægteskabet forvandlet til sorg, og

støjen fra deres melodi i klageråb.

{9:42} så når de havde hævet fuldt blod af deres
bror, viste de igen at marsh af Jordan.

{9:43} nu når Bacchides hørt herom, han kom
hviledagen til bredden af Jordan med en stor magt.

{9:44} så Jonathan sagde til sin virksomhed, lad os gå
nu og kampen for vores liv, for det står ikke med os til
dag, som i gang tidligere:

{9:45} for se, kampen er foran os og bag os,
og vandet i Jordan på denne side og denne side, i mosen
ligeledes og træ, ej heller er der sted for os at vende sig bort.

{9:46} anråber derfor jer nu himlen, der kan blive
leveret fra hånden af dine fjender.

{9:47} med, at de sluttede sig til kamp og Jonathan
strakte Haanden for at slaa Bacchides, men han vendte
tilbage fra ham.

{9:48} så Jonathan og de, der var med ham, sprang
i Jordan, og svømmede over til anden banken: howbeit
den anden gik ikke over Jordan til dem.

{9:49} så der blev slået ihjel af Bacchides' side denne dag

om tusind mænd.

{9:50} bagefter tilbage Bacchides til Jerusalem og repareret den stærke cites i Judæa; fortet i Jeriko, og Emmaus, og Bethhoron, og Bethel og Thamnatha, Pharathoni og Taphon, disse gjorde han styrke med høj vægge, med porte og barer.

{9:51} og i dem han satte en garnison, som de måske arbejde ondskab på Israel.

{9:52} han berigede også byens Bethsura og Gazera, og tårn og lægge kræfter i dem, og levering af proviant.

{9:53} desuden tog han den ledende mænds sønner den land til gidsler, og læg dem i tårnet på Jerusalem skal holdes.

{9:54} endvidere i de hundrede halvtreds år, i den anden måned, Alcimus befalet at væggen i den indre retten af helligdommen bør trækkes ned; han trukket ned også værker af profeterne

{9:55} og da han begyndte at trække ned, selv på tidspunktet var Alcimus plaget, og hans virksomheder hindres: for hans

mundten blev stoppet, og han blev taget med en pærese, så han kunne ikke mere taler nogen ting, eller give ordre om hans hus.

{9:56} så Alcimus døde dengang med stor Pine.

{9:57} nu da Bacchides så, at Alcimus var død, han vendte tilbage til kongen: hvorefter Judæa var i resten to år.

{9:58} så alle de ugudelige mænd holdt et råd, sagde:

Se, Jonathan og hans selskab er tryk, og bo uden pleje: nu derfor vi vil bringe Bacchides HID, Hvem skal tage dem alle i en nat.

{9:59} så de gik og rådført sig med ham.

{9:60} så fjernede han, og kom med en stor vært, og sendt breve hende til hans tilhængere i Judæa, at de skulle tage Jonathan og dem, der var med ham: howbeit de kunne ikke, fordi deres advokat var kendt dem.

{9:61} derfor tog de mænd fra landet, der var forfatterne af fortræd, om halvtreds personer, og dræbte dem.

{9:62} bagefter Jonathan, og Simon, og de der

var med ham, fik dem væk til Bethbasi, som er i den ørkenen, og de reparerede henfald deraf, og gjorde det stærke.

{9:63} som ting når Bacchides vidste, han indsamlede sammen alle hans vært, og sendte ord til dem der var af Judæa.

{9:64} gik han og belejrede mod Bethbasi; og de kæmpede mod det en lang sæson og foretaget motorer af krig.

{9:65} men Jonathan forlod hans bror Simon i byen, og drog sig ind i landet, og med en vis nummeret gik han frem.

{9:66} og han slog Odonarkes og sine brødre, og de børn af Phasiron i deres telt.

1 første Makkabæerbog side 662

{9:67} og da han begyndte at slå dem, og kom op med sine styrker, Simon og hans firma gik ud af den byen, og brændte op motorer af krig,

{9:68} og kæmpede mod Bacchides, der var forlegenhed af dem, og de plaget ham ondt: for hans

advokat og travail var forgæves.

{9:69} derfor han blev meget vred på de ugudelige mænd

Det gav ham råd til at komme ind i landet, for så vidt som

Han dræbte mange af dem, og agtede at vende tilbage til sin egen

land.

{9:70} regionaldomstolen når Jonathan havde viden, han sendte

ambassadører til ham, at sidst han skulle gøre fred

med ham, og levere dem fangerne.

{9:71} hvilke ting han accepterede, og har efter sin

krav og svor ham at han aldrig ville gøre ham

skade alle dagene af hans liv.

{9:72} når derfor han havde genoprettet til ham den

fanger, han havde taget forhen ud af

Judæa, vendte han tilbage og gik sin vej ind i sit eget land,

hverken kom han mere til deres grænser.

{9:73} således sværdet ophørt fra Israel: men Jonathan

boede paa Machmas, og begyndte at styre folket; og han

ødelagt de gudløse mænd ud af Israel.

{10:1} i de hundrede og 60 år Alexander, søn

Antiokus tilnavnet Epifanes, gik og tog

PTOLEMAIS: for mennesker havde modtaget ham, af midler
hvorom han herskede der,

{10:2} nu da kongen Demetrius hørte deraf, han
samlet en overordentlig stor vært, og drog
mod ham til at kæmpe.

{10:3} desuden Demetrius sendt breve til Jonathan
med kærlige ord, så som han forstørrede ham.

{10:4} for sagde han, lad os først skabe fred med ham,
før han sammen med Alexander mod os:

{10:5} Else vil han huske alle de onder, som vi har
gjort mod ham og mod hans brødre og hans folk.

{10:6} hvorfor han gav ham bemyndigelse til at samle
sammen en vært, og at levere våben, som han måske støtte
ham i kamp: han kommanderede også som gidsler,
var i tårnet skulle være leveret ham.

{10:7} så kom Jonathan til Jerusalem, og læse den
bogstaver i publikum af alle mennesker, og dem der
var i tårnet:

{10:8} der var ømme bange, da de hørte at de

kongen havde givet ham myndighed til at samle en vært.

{10:9}, hvorefter de af tårnet leveret deres

gidsler til Jonathan, og han afleverede dem til deres forældre.

{10:10} dette gjort, Jonathan bosat sig i Jerusalem,

og begyndte at bygge og reparere byen.

{10:11} og han befalede håndværkere til at bygge den

vægge og bjerget Sion og omkring med firkantede sten for befæstning; og det gjorde de.

{10:12} derefter de fremmede, der var i fæstninger

hvilke Bacchides havde bygget, flygtede bort;

{10:13} således som hver mand forlod sin plads og gik

i sit eget land.

{10:14} kun på Bethsura visse af dem, der havde

forladt loven og budene forblev stadig: for

Det var deres sted med nødoråde.

{10:15} nu når konge Alexander havde hørt hvad

lover Demetrius havde sendt til Jonathan: når også det

blev fortalt ham slag og noble fungerer som han og hans

brødre havde gjort, og af de smerter, som de havde udholdt,

{10:16} han sagde, skal vi finde sådan en anden mand? nu
Derfor vil vi gøre ham vores ven og konfødererede.

{10:17} på det han skrev et brev, og sendte det til ham,
i henhold til disse ord, sagde:

{10:18} konge Alexander til sin bror Jonathan sender
hilsen:

{10:19} Vi har hørt om dig, så du er en mand af
stor magt, og Mød som vores ven.

{10:20} derfor nu denne dag vi ordinere dig for at være den
Ypperstepræsten af thy nation, og at blive kaldt kongens ven;
(og dermed sendte han ham en lilla kappe og en krone af
guld:) og kræve dig til at tage vores del, og holde venskab
med os.

{10:21} så i den syvende måned af de hundrede og
60 år, på festen for tabernacles sat Jonathan på
den hellige kjortel, og samlet kræfter, og forudsat
meget panser.

{10:22} regionaldomstolen da Demetrius hørte, han var meget
ked, og sagde,

{10:23} Hvad har vi gjort, at Alexander har

forhindrede os i at gøre amity med jøderne til at styrke selv?

{10:24} vil jeg også skrive til dem ord af opmuntring, og løfte dem Værdigheder og gaver, at jeg kan have deres støtte.

{10:25} han sendte dem derfor til denne effekt: konge Demetrius for jøderne folk sender hilsen:

{10:26} mens ye har holdt pagter med os, og fortsatte i vores venskab, ikke at tilslutte sig selv med vores fjender, vi har hørt herom, og er glad for.

{10:27} derfor nu fortsætte i stadig for at være trofaste for os, og vi vil godt gengælde dig for tingene i gøre på vores vegne,

{10:28} og vil give dig mange immuniteter, og give du belønner.

{10:29} og nu har jeg fri, og for din skyld jeg frigive alle jøderne, fra hyldester og skikke salt, og fra crown skatter,

Side 663 1 første Makkabæerbog

{10:30} og fra det, som appertaineth mig til

Modtag for den tredje del eller frø, og halvdelen af frugt af træer frigive jeg det fra denne dag frem, så at de skal ikke tages af Judæa, og heller ikke af tre regeringer, der er tilføjet apræstedømmets ud af landet Samaria og Galilæa, fra denne dag tilbage i al evighed.

{10:31} Lad Jerusalem også være hellige og frie, med den grænser, både fra tiendedele og hyldest.

{10:32} og som for det tårn, der er ved Jerusalem, jeg udbytte op myndighed over det, og give ypperstepræst, at han kan indstille i det sådanne mænd som han vælger at holde den.

{10:33} desuden jeg frit fastsat på liberty hver eneste af de Jøder, der var foretaget fanger af Judæa ind en del af mit rige, og jeg vil, at alle mine officerer Remitter hyldester selv af deres kvæg.

{10:34} desuden jeg vil, alle fester, og sabbatten, og nymånedagene, og højtidelige dage, og tre dage før festen, og de tre dage efter festen skal være alle immunitet og frihed for alle jøder i mit rige.

{10:35} intet menneske skal desuden have myndighed til at blande sig med

eller at forulempe nogen af dem i alle spørgsmål.

{10:36} jeg vil yderligere, at der bliver tilmeldt blandt de Kongens styrker omkring tredive tusinde mænd af jøderne, for Hvem betaler skal gives, som tilhører alle kongens styrker.

{10:37} og af dem nogle anbringes i Kongens stærk lastrum, hvoraf også nogle fastsættes over anliggender i Kongeriget, der er tillid: og jeg vil som deres opsynsmænd og centralbankcheferne blive sig selv, og at de lever

efter deres egne love, endda som kongen har befalet i Judæa.

{10:38} og vedrørende de tre regeringer, der er tilføjet til Judæa fra landet, hvor Samaria, lad dem være følgeskab med Judæa, som de kan regnes for at være under One, heller ikke bundet til at adlyde anden myndighed end ypperstepræsten.

{10:39} Ptolemas og den jord, der knytter sig dertil, Jeg giver det som en gratis gave til helligdom i Jerusalem for at nødvendige udgifter af helligdommen.

{10:40} desuden jeg give hvert år femten tusind sekel sølv ud af kongens regnskaber fra steder

forbud.

{10:41} og alle overplus, som de officerer betalt ikke skal i som i tidligere tid, fra fremover gives mod værker af templet.

{10:42} og udover dette, 5.000 sekel af sølv, som de tog fra anvendelserne af templet ud af regnskaber år for år, selv disse ting skal være udgivet, fordi de appertain til præsterne, som minister.

{10:43} og hvo de være at flygte til templet ved Jerusalem, eller være inden for frihedsrettigheder, der forgældede til kongen, eller for nogen andre spørgsmål, lad dem være på liberty, og alt, hvad de har i mit rige.

{10:44} for bygningen også og reparation af værker af helligdommen skal udgifter gives af kongens konti.

{10:45} ja, og for opbygningen af væggene i Jerusalem, og den befæstede heraf rundt om udgifter skal gives ud af kongens konti, som også for den bygning af mure i Judæa.

{10:46} nu da Jonathan og folk hørte disse ord, de gav ingen kredit til dem, eller modtaget dem, fordi de huskede den store onde, som han havde gjort i Israel; for han havde plaget dem meget ømme.

{10:47} men med Alexander de var godt tilfreds, fordi han var den første, der bad om sande fred med dem, og de var konfødererede med ham altid.

{10:48} derefter samlede konge Alexander store styrker, og lejr over Demetrius.

{10:49} og efter de to konger havde sluttet sig kampen, Demetrius' vært flygtede: men Alexander fulgte efter ham, og sejrede mod dem.

{10:50} og han fortsatte slaget meget ømme indtil den solen gik ned: og dag var Demetrius slået ihjel.

{10:51} bagefter Alexander sendt ambassadører til Ptolemee konge af Egypten med en besked herom:

{10:52} Forasmuch som jeg kommer igen til mit rige, og er sat på tronen i mit ophav, og har fået den herredømme, og omstyrtet Demetrius, og genoprettede vores land;

{10:53} for efter jeg havde sluttede sig kampen med ham, både han og

hans vært var forlegenhed af os, så at vi sidder på tronen

hans rige:

{10:54} nu derfor gøre lad os en liga af amity

sammen, og give mig nu din datter til kone: og jeg vil

være din søn i lovgivningen, og vil give både dig og hende som

Ifølge thy værdighed.

{10:55} derefter Ptolemee kongen gav svaret, sagde:

Happy være den dag, hvori du tilbage i delstaten

dine fædre, og satest i tronen i deres Kongerige.

{10:56} og nu vil jeg gøre til dig, som du har skrevet:

Mød mig derfor på Ptolemais, at vi kan se en

en anden; for jeg vil gifte mig med min datter til dig i henhold til

dit ønske.

{10:57} så Ptolemee gik ud af Egypten med hans datter

Cleopatra, og de kom til Ptolemais i hundrede

threescore og andet år:

{10:58} hvor Kong Alexander møde ham, gav han

ham hans datter Cleopatra, og fejret hende

ægteskab ved Akko med stor herlighed, som måden Kings er.

{10:59} nu konge Alexander havde skrevet til Jonathan, at han skulle komme og møde ham.

{10:60} der derpå gik hæderligt til Ptolemas, hvor han mødte de to konger, og gav dem og deres venner sølv og guld, og mange gaver og fandt ind i synet.

{10:61} på det tidspunkt visse pestilente Karle af Israel, mænd af en ond liv, samlet sig mod ham, at

1 første Makkabæerbog side 664

beskylder ham: men kongen ville ikke høre dem.

{10:62} ja mere end det, befalede kongen at tage off hans tøj, og klæde ham i lilla: og det gjorde de.

{10:63} og han gjorde ham sidde ved sig selv og sagde ind i hans Princes, gå med ham ind midt i byen, og gøre proklamation, at ingen mand klage mod ham for nogen sagen, og at ingen problemer med ham for enhver form for årsag.

{10:64} nu da hans anklagere så at han blev hædret

proklamation og klædt i lilla, de
flygtede alle væk.

{10:65} så kongen hædret ham, og skrev til ham blandt
hans chef venner, og gjorde ham til en hertug, og partaker i
hans

Dominion.

{10:66} bagefter Jonathan vendte tilbage til Jerusalem med
fred og glæde.

{10:67} endvidere i den; hundrede threescore og femte
år kom Demetrius søn af Demetrios ud af Crete ind i den
hans fædres land:

{10:68} regionaldomstolen da kong Alexander hørt fortælle, var
han

lige ked, og vendte tilbage til Antiokia.

{10:69} derefter Demetrius lavet Apollonius guvernør
af Celosyria hans general, der samlet en stor vært,
og slog lejr i Jamnia, og sendt til Jonathan høje
præst, sagde:

{10:70} du alene løfter op dig imod os, og jeg er

Lo for at foragt for din skyld, og bebrejdede: og hvorfor dost
du praler thy magt imod os i bjergene?

{10:71} nu derfor, hvis du trustest i din egen styrke, kommer til os i feltet almindeligt, og der lade os prøve sagen sammen: for mig er magten af den byer.

{10:72} Ask og lære hvem jeg er, og resten, som tager vores del, og de skal fortælle dig, at din mund ikke er i stand til at flugt i deres eget land.

{10:73} derfor nu du skal ikke være i stand til at overholde de ryttere og så stor en magt i den glatte, hvor er hverken sten flint, heller ikke sted at flygte til.

{10:74} så når Jonathan hørte disse ord af Apollonius, blev han flyttet i hans sind, og vælger ti tusinde mænd gik han ud af Jerusalem, hvor Simon hans bror mødte ham for at hjælpe ham.

{10:75} og han slog sine telte op mod Joppe: men; de af Joppe lukke ham ud af byen, fordi Apollonius havde en garnison der.

{10:76} så Jonathan belejrede den: hvorefter de af byen lad ham for frygt: og så Jonathan vandt Joppe.

{10:77} regionaldomstolen da Apollonius hørte, han tog tre

tusinde ryttere, med en stor række fodfolk, og gik til Azotus som en, der drog, og dermed trak ham ud i sletten. fordi han havde et stort antal ryttere, i hvem han lagte sin tillid.

{10:78} så Jonathan fulgte efter ham til Azotus, hvor hæren sluttede sig kampen.

{10:79} nu Apollonius havde forladt tusind ryttere i baghold.

{10:80} og Jonathan vidste at der var en ambushment bag ham; for de havde trindt i hans vært, og kastet dart på folk, fra morgen til aften.

{10:81} men folk stod stadig, da Jonathan havde befalede dem: og så fjender heste var træt.

{10:82} derefter bragt Simon frem sin vært, og sæt dem mod fodfolk, (til ryttere blev brugt) som var forlegenhed af ham, og flygtede.

{10:83} ryttere også, at blive spredt i området, flygtede til Azotus, og gik ind i Bethdagon, deres idol templet, for sikkerhed.

{10:84} men Jonathan satte ild på Azotus, og byerne

rundt om det, og tog deres rov; og templet
Dagon, med dem, der var flygtet ind i det, han brændt op af ild.
{10:85} således der var brændt og slået ihjel med sværdet
næsten otte tusinde mænd.

{10:86} og derfra Jonathan fjernet sin vært, og
lejr mod Ascalon, hvor mænd af byen kom
frem, og mødte ham med stor pomp.

{10:87} efter dette vendte Jonathan og hans vært for
Jerusalem, har nogen byttet.

{10:88} nu da kong Alexander hørte disse ting,
han hædret Jonathan endnu mere.

{10:89} og sendte ham et spænde af guld, som bruges til at
være

givet til som er kongens blod: han gav ham også
Accaron med grænser deraf i besiddelse.

{11:1} og konge af Egypten samlet en stor
værten, som sandet, der ligger ved havet kysten, og mange
skibe, og gik omkring gennem bedrag at få Alexander's
Kongerige, og slutte det til sin egen.

{11:2}, hvorefter han tog sin rejse ind i Spanien i

fredelige måde, så de af de byer, der åbnede ham,
og mødte ham: for konge Alexander havde befaleet dem så
at gøre, fordi han var sin bror i loven.

{11:3} nu som Ptolemee ind i byerne, han satte
hver enkelt af dem en garnison af soldater til at holde den.

{11:4} og da han kom tæt på Azotus, de robede
ham temple Dagon, der var brændt, og Azotus og den
forstæder heraf, der blev ødelagt, og organer, der
blev støbt i udlandet og dem, som han havde brændt i slaget.
for de havde lavet bunker af dem ved den måde hvor han
bør passere.

{11:5} også de fortalte kongen overhovedet Jonathan havde
gjort, at intentionen om han kunne bebrejde ham: men kongen
holdt hans
fred.

{11:6} så Jonathan mødtes kongen med stor pomp på
Joppe, hvor de hilste hinanden, og indgivet.

Side 665 1 første Makkabæerbog

{11:7} bagefter Jonathan, når han havde gået med den
konge til floden kaldet Eleutherus, vendte tilbage igen til

Jerusalem.

{11:8} King Ptolemee derfor, efter at have fået den herredømme over byer ved havet til Seleucia ved havet kyst, indbildte onde råd mod Alexander.

{11:9}, hvorefter han sendte ambasadors til kongen Demetrius, sagde: kom, lad os gøre en liga betwixt os, og jeg vil give dig min datter, som Alexander har, og Du skal regere i din Faders rige:

{11:10} for jeg angrer, jeg gav min datter til ham, for Han forsøgte at dræbe mig.

{11:11} således gjorde han bagtale ham, fordi han nærrede af hans rige.

{11:12} Derfor tog han sin datter fra ham, og gav hende til Demetrius, og svigtede Alexander, så deres had var åbent kendt.

{11:13} derefter Ptolemee trådte i Antiokia, hvor han der er to kroner på hans hoved, kronen af Asien og Egypten.

{11:14} i betyder sæson var konge Alexander i Cilicia, fordi dem, der boede i dele gjorde oprør

fra ham.

{11:15} men da Alexander hørte dette, kom han til krig mod ham: hvorefter kongen Ptolemee frembragte hans vært, og mødte ham med en mægtig magt, og sætte ham til flyvning.

{11:16} så Alexander flygtede ind i Arabien der skal forsvaret; men kongen Ptolemee var ophøjede:
{11:17} for Zabdiel arabiske tog Alexander's hovedet, og sendt det til Ptolemee.

{11:18} King Ptolemee også døde tredje dagen efter, og de, der var i stærk lastrum blev dræbt af en anden.

{11:19} denne måde Demetrius herskede i hundrede threescore år.

{11:20} samtidig Jonathan samlet dem, der var i Judæa at tage tårnet, der var i Jerusalem: og han lavede mange motorer af krig imod den.
{11:21} derefter kom ugudelige personer, der hadede deres egen folk, gik til kongen og fortalte ham, at Jonathan belejret tårnet,

{11:22} regionaldomstolen da han hørte, han var vred, og straks fjerne, han kom til Ptolemais, og skrev til Jonathan, at han ikke måtte lægge belejringen til tårnet, men komme og tale med ham på Ptolemais i stor hast.

{11:23} alligevel Jonathan, da han hørte dette, befalede at belejre det stadig: og han valgte visse af de ældste af Israel og præsterne og sætte sig selv i fare;

{11:24} og tog sølv og guld, og klæder, og dykkere præsenterer udover, og gik til Ptolemais til kongen, hvor han fandt fordel i sit sigte.

{11:25} og selv visse gudløse mænd af folket havde gjort klager over ham,

{11:26} men kongen bad ham som hans forgængere havde gjort før, og forfremmede ham i synet af alle hans venner,

{11:27} og bekræftede ham i det høje præstedømme, og i alle de æresbevisninger, at han havde før, og gav ham prioriteres blandt hans chef venner.

{11:28} så Jonathan ønskede kongen, at han ville gøre Judæa gratis fra hyldest, som også de tre regeringer,

med land af Samaria; og han lovede ham tre hundrede talenter.

{11:29} så kongen givet sit samtykke, og skrev breve til Jonathan af alle disse ting på denne måde:

{11:30} King Demetrius til hans bror Jonathan, og sender hilsen til nation af jøderne:

{11:31} vi sende dig her en kopi af brevet, som vi skriver til vores fætter Lasthenes angående jer, at i kan se det.

{11:32} King Demetrius til hans far Lasthenes sender hilsen:

{11:33} vi er fast besluttet på at gøre godt at folk Jøder, der er vores venner, og holde pagter med os, på grund af deres gode vilje mod os.

{11:34} derfor vi har ratificeret dem. grænser af Judæa, med tre regeringer, Apherema og Lydda og Ramathem, der er føjet til Judæa fra det land af Samaria og alt tilhørende dem, for alle som ofre i Jerusalem, i stedet for den betalinger som Kongen modtaget af dem årlige forhen

ud af frugt af jorden og i træer.

{11:35} og som for andre ting, der hører til os, af den tiende og told hører til os, som også saltpits, og kronen skatter, som er forfaldne til os, vi decharge dem af dem alle for deres lindring.

{11:36} og intet heri skal tilbagekaldes fra dette tid tilbage for evigt.

{11:37} nu ser derfor, at du lave en kopi af disse ting, og lad det blive leveret til Jonathan, og sat på den hellige mount på et iøjnefaldende sted.

{11:38} efter dette, da kongen Demetrius så der landet var stille før ham, og at ingen modstand blev gjort mod ham sendte han væk alle sine styrker, hver eneste til hans eget sted, undtagen visse bands af fremmede, som han havde indsamlet fra øer af hedningerne: derfor alle de styrker hans fædres hadede ham.

{11:39} desuden der var en Tryphon, der havde været af Alexanders del tid siden, der at se, at alle vært mumlede mod Demetrius, gik til Simalcue arabiske der opdraget Antiokus den unge søn af Alexander,

{11:40} og lægge ondt på ham at levere ham dette unge Antiokus, at han kunne regere i sin fars sted: han fortalte ham derfor alt, Demetrius havde gjort, og hvordan hans mænd krigen var på fjendskab med ham, og der han forblev en

1 første Makkabæerbog side 666

lang sæson.

{11:41} i den mellemliggende tid Jonathan sendt til kongen Demetrius, at han ville kaste dem af tårnet ud af Jerusalem, og også i fæstninger: for de kæmpede mod Israel.

{11:42} så Demetrius sendt til Jonathan, sagde: jeg vil ikke kun gøre dette for dig og dit folk, men jeg vil stærkt ære dig og din nation, hvis lejlighed tjene.

{11:43} nu derfor du skal gøre, hvis du sender mig mænd til at hjælpe mig; for alle mine kræfter er gået fra mig.

{11:44} efter dette Jonathan sendte ham tre tusind stærke mænd til Antiokia: og da de kom til kongen, Kongen var meget glad for deres kommende.

{11:45} men de, der var i byen samlede sig sammen ind midt i byen, at antallet

på en hundrede og tyve tusinde mand og ville have dræbt kongen.

{11:46} derfor kongen flygtede ind i retten, men de byen holdt passager i byen, og begyndte at kæmpe.

{11:47} så kongen opfordrede til jøderne til hjælp, der kom til ham på én gang, og spreder sig gennem byen dræbte dag i byen for at antallet af en hundrede tusinde.

{11:48} også de satte ild på byen, og gat mange byttet dag, og leveret kongen.

{11:49} så når de af byen så, at jøderne havde fik byen, som de ville, var deres mod aftaget: derfor de lavede bøn for kongen og råbte, sagde:

{11:50} Giv os fred, og lad jøderne ophører fra overgreb mod os og byen.

{11:51} med at de kastet bort deres våben, og fred; og jøderne blev hædret i synet af den konge, og i synet af alle, der var i hans rige; og de vendte tilbage til Jerusalem, at have stor byttet.

{11:52} så kongen Demetrius sad på tronen af hans Kongerige, og landet var stille før ham.

{11:53} alligevel han dissembled i alle, at nogensinde han talte, og fremmedgjort sig fra Jonathan, hverken belønnet han ham ud fra fordelene, som han havde modtaget af ham, men plaget ham meget ømme.

{11:54} efter dette vendte Tryphon, og med ham de lille barn Antiokus, der herskede, og blev kronet.

{11:55} så samledes der til ham alle mænd i krig, Hvem Demetrius havde lagt væk, og de kæmpede mod Demetrius, der vendte ryggen og flygtede.

{11:56} desuden Tryphon tog elefanter, og vandt Antiokia.

{11:57} dengang unge Antiokus skrev til Jonathan, siger, jeg bekræfte dig i det høje præstedømme, og udpege dig hersker over de fire regeringer, og at være en af kongens venner.

{11:58} ved dette sendte han ham gyldne fartøjer skal forkyndes

i, og gav ham orlov til at drikke i guld, og at være klædt i

lilla, og til at bære et gyldent spænde.

{11:59} hans bror Simon også han gjorde kaptajn fra den sted kaldet stigen af Tyrus til grænserne i Egypten.

{11:60} så Jonathan gik frem, og passeret gennem den byer ud over vandet, og alle kræfter i Syrien samlet sig til ham for at hjælpe ham: og da han kom til Ascalon, de af byen mødte ham hæderligt.

{11:61} fra hvorfra han gik til Gaza, men de af Gaza lukke ham ud; derfor han belejrede den, og brændt den forstæder heraf med ild, og forkælet dem.

{11:62} bagefter, når de af Gaza lavet bøn Jonathan, han fred med dem, og tog sønner af deres ledende mænd til gidsler, og sendte dem til Jerusalem, og videre gennem landet til Damaskus.

{11:63} nu da Jonathan hørte der Demetrius' prinser var kommet til Cades, som er i Galilæa, med en stor magt, purposing at fjerne ham ud af landet,

{11:64} han mødte dem, og forlod Simon broderen i landet.

{11:65} så Simon lejr mod Bethsura og

kæmpede mod det en lang sæson, og lukke sig:
{11:66} men de ønskede at have fred med ham, som
han gav dem, og derefter sætte dem derfra, og
tog byen og satte en garnison i det.

{11:67} Jonathan og hans vært, slog de på den
vand af Gennesar, fra hvorfra tidlig om morgenen
de gat dem til almindelig Nasor.

{11:68} og se, vært for fremmede mødte dem i
sletten, der har lagt mænd i baghold for ham i den
bjerge, kom sig over ham.

{11:69} så når de, der lå i baghold steg ud af deres
steder og sluttede kampen, alt, hvad der var af Jonathan's side
flygtede;

{11:70} således som der var ikke en af dem forlod,
undtagen Mattathias søn Absalom, og Judas søn af
Calphi, kaptajnerne på værten.

{11:71} så Jonathan leje sit tøj, og kastede jorden
på hans hoved, og bad.

{11:72} bagefter at vende igen til kamp, han satte dem til at
flyvning, og så de løb væk.

{11:73} nu da hans egne mænd, der var flygtet så dette, de vendte sig igen til ham, og med ham forfulgt dem til Cades, ja, til deres egne telte, og der de slog lejr.

{11:74} så der blev slået ihjel af hedenske dag om tre tusind mænd: men Jonathan vendte tilbage til Jerusalem.

{12:1} nu da Jonathan så dengang tjente ham, han valgte visse mænd, og sendte dem til Rom at bekræfte og forny det venskab, som de havde med dem.

{12:2} han sendte breve også til Lacedemonians, og andre steder, til samme formål.

Side 667 1 første Makkabæerbog

{12:3} så de drog til Rom og trådte ind i den Senatet, og sagde, Jonathan ypperstepræsten, og folk Jøderne, sendt os til jer, at slutningen ye skal forny den venskab, som i havde med dem, og liga, som i tidligere tid.

{12:4} ved dette romerne gav dem breve til den cheferne for hvert sted, at de skulle bringe dem ind i Judæa fredeligt.

{12:5} og dette er en kopi af bogstaverne som Jonathan

skrev til Lacedemonians:

{12:6} Jonathan ypperstepræsten, og ældsterne af de nation, og præsterne, og den anden af jøderne, til den Lacedemonians deres brødre send hilsen:

{12:7} der var breve sendt i gange tidligere til Onias den Ypperstepræsten fra Darius, der regerede derefter blandt jer, til betyde, at i er vores brødre, som kopi her garanteret angive.

{12:8} hvorefter Onias bad ambassadøren, blev sendt hæderligt, og modtaget breve, hvori erklæringen er afgivet af ligaen og venskab.

{12:9} derfor vi også, omend vi behøver ingen af disse ting, at vi har de hellige bøger af Skriften i vores hænder at trøste os,

{12:10} har alligevel forsøgt at sende til jer for fornyelse af broderskab og venskab, lest vi bør blive fremmede jer helt: der er en lang tid gået, siden jer sendt til os.

{12:11} vi derfor til enhver tid uden ophør, både i vores fester og andre bekvemme dage, husker du i

ofre som vi tilbyder, og i vores bønner, som årsag er, og som det bliver os til at tænke på vore brødre:

{12:12}, og vi er ret glad for, at din ære.

{12:13} som for os selv, vi har haft store problemer og krige på hver side, forsomuch som de konger, der er runde om os har kæmpet imod os.

{12:14} howbeit ville vi ikke være generende for jer, heller ikke for andre af vores konfødererede og venner i disse krige:

{12:15} for vi have hjælp fra himlen, der succoureth os, så vi er leveret fra vores fjender og vores fjender er bragt under foden.

{12:16} af denne årsag har vi valgt Numenius søn af Antiokus, og Antipater han søn af Jason, og sendte dem for romerne, at forny den amity, som vi havde med dem, og den tidligere liga.

{12:17} vi befalede dem også til at gå til jer, og til hilsen og til at levere vores breve vedrørende den fornyelse af vores broderskab.

{12:18} derfor nu skal i gøre klogt i at give os en

svare dertil.

{12:19} og dette er en kopi af bogstaverne som Oniares sendt.

{12:20} Areus kongen af Lacedemonians til Onias den ypperstepræsten, hilsen:

{12:21} det findes skriftligt, at Lacedemonians og Jøder er brødre, og at de er af bestanden af Abraham:

{12:22} nu derfor, da dette er kommet vores viden, skal i gøre klogt i at skrive til os af din velstand.

{12:23} vi må skrive tilbage igen til dig, at dit kvæg og varer er vores, og vores er din vi kommando derfor vores ambassadører for at gøre betænkningen til jer på dette klog.

{12:24} nu da Jonathan hørte der Demebius' prinser var kommer til at kæmpe mod ham med en større vært end før,

{12:25} han fjernet fra Jerusalem, og mødte dem i den jord af Amathis: for han gav dem ingen pusterum til at indtaste sit

land.

{12:26} sendte han spioner også til deres telte, der kom igen, og fortalte ham, at de blev udpeget til at komme over dem i nat sæson.

{12:27} derfor så snart solen var nede, Jonathan befalede sine mænd at se og være i arme, at hele natten lang de kan være klar til at kæmpe: også han udsendt rundt centinels om værten.

{12:28} men hvornår modstandere hørte, at Jonathan og hans mænd var klar til kamp, de frygtede og bævede i deres hjerter, og de optændt brande i deres lejr.

{12:29} howbeit Jonathan og hans firma vidste det ikke indtil om morgenen: for de så lysene brænde.

{12:30} så Jonathan forfulgte dem, men overhalede dem ikke: for de var gået over floden Eleutherus.

{12:31} derfor Jonathan viste at Arabians, der blev kaldt Zabadeans, og slog dem og tog deres byttet.

{12:32} og fjerne derfra, han kom til Damaskus, og så gik gennem alle i landet,

{12:33} Simon også gik frem, og passeret gennem den land til Ascalon og lastrum der tilstødende, fra hvorfra han vendte til side til Joppe, og vandt det.

{12:34} for han havde hørt, at de vil levere hold dem, der tog Demetrius' del; derfor han satte en garnison der at holde det.

{12:35} efter dette kom Jonathan hjem igen, og ringer ældste af mennesker sammen, han rådført sig med dem. om bygning stærk holder i Judæa,

{12:36} og at gøre væggene i Jerusalem højere, og at hæve en stor mount mellem tårnet og byen, for at adskille den fra den by, at det så måtte være alene, at mænd kan hverken sælger eller køber i det.

{12:37} ved dette de kom sammen for at bygge op i byen, både som en del af væggen mod Bæk mod øst side var faldet ned, og de repareret, der var kaldet Caphenatha.

1 første Makkabæerbog side 668

{12:38} Simon også oprettet Adida i Sephela, og gjort det stærk med porte og barer.

{12:39} nu Tryphon gik om at få Kongeriget Asien, og at dræbe Antiokus kongen, at han kunne indstille den kronen på hans eget hoved.

{12:40} men han var bange for, at Jonathan ikke ville lide ham, og at han ville kæmpe mod ham; Derfor han søgte en måde at tage Jonathan, at han kan dræbe ham. Så han fjernet, og kom til Bethsan.

{12:41} så Jonathan gik ud for at møde ham med fyrre tusinde mænd valgt til kamp, og kom til Bethsan.

{12:42} nu da Tryphon så Jonathan kom med så stor en kraft, han turde strække ikke sin hånd mod ham;

{12:43} men modtog ham hæderligt, og ros ham for alle hans venner, og gav ham gaver, og befalede sine mænd krig være så lydige til ham, som til sig selv.

{12:44} til Jonathan han sagde også, hvorfor har du bragt alle dette folk så stor umage, at se, er der ingen krig imellem os?

{12:45} derfor sende dem nu hjem igen, og Vælg et par mænd til at vente på dig, og kommer du med mig

til Ptolemais, for jeg vil give det dig og resten af de stærke lastrum og styrker, og alle, der har nogen afgift: som for mig, jeg

vil vende tilbage og afgår: for dette er årsagen til min kommende.

{12:46} så Jonathan at tro ham gjorde som han bød ham, og sendes væk hans vært, der gik ind i Judæa.

{12:47} og med sig har han bevaret men tre tusind mænd, hvoraf han sendte to tusind i Galilæa, og en tusinde gik med ham.

{12:48} nu som Jonathan indgået Ptolemais, de af Akko lukket portene og tog ham og alle dem der fulgte med ham de slog ihjel med sværdet.

{12:49} derefter sendt Tryphon et væld af fodfolk og ryttere i Galilæa, og ind i den store slette, at ødelægge alle Jonathan selskab.

{12:50} men når de vidste, at Jonathan og de der var med ham, blev taget og slået ihjel, de fremmes en en anden; og gik tæt sammen, parat til at kæmpe.

{12:51} de derfor der fulgte efter dem, opfatte, at de var klar til at kæmpe for deres liv,

vendte tilbage igen.

{12:52} hvorefter de alle kom til Judæa

fredeligt, og der de østtyskere Jonathan, og dem der var med ham, og de var ømme bange; derfor alle Israel gjorde stor beklagelse.

{12:53} og derefter alle de hedenske, der var rundt omkring da forsøgte at ødelægge dem: for sagde de, de har ingen kaptajn, eller nogen til at hjælpe dem: nu derfor lad os gøre krig mod dem, og tage deres memorial blandt mænd.

{13:1} nu da Simon hørte at Tryphon havde samlet en stor vært for at invadere Judæa, og ødelægge det,

{13:2} og så, at folket var i stor bæven

og er bange, han gik op til Jerusalem, og samlet folk sammen,

{13:3} og gav dem formaning, siger, jer, dem

vide hvad store ting jeg, og mine brødre og min fars hus, har gjort for lovene og helligdommen, slagene også og problemer, som vi har set.

{13:4} af grunden som alle mine brødre bliver slået ihjel for

Israels skyld, og jeg er overladt til sig selv.

{13:5} nu derfor være det langt fra mig, at jeg skal

Skåne mine egne liv i nogen tid af problemer: for jeg er ingen bedre end mine brødre.

{13:6} utvivlsomt jeg vil hævne min nation, og den

helligdommen, og vore hustruer og vore børn: for alle de hedenske er samlet for at ødelægge os for meget ondskab.

{13:7} nu så snart folk hørte disse ord, deres ånd genoplivet.

{13:8} og de svarede med høj røst og sagde:

Du skal være vores leder i stedet for Judas og Jonathan thy bror.

{13:9} kæmpe du vores kampe, og overhovedet, du befaling os, vil vi gøre.

{13:10} så han samlet alle mænd i krig,

og lavet hastværk at afslutte væggene i Jerusalem, og han befæstet det rundt omkring.

{13:11} han sendte også Jonathan søn af Absalom, og med ham en stor magt til Joppe: der casting ud dem, var deri blev der i den.

{13:12} så Tryphon fjernet fra Ptolemaus med en stor magt til at invadere Judæa, og Jonathan blev med ham i menigheden.

{13:13} men Simon slog hans telte på Adida, over mod almindelig.

{13:14} nu når Tryphon vidste at Simon var steget op i stedet for hans bror Jonathan, og betød at slutte sig til kampen

med ham sendte han budbringere til ham og sagde,

{13:15} der henviser til, at vi har Jonathan din broder hold, det for penge, som han skyldige til kongens skat, om den virksomhed, der blev begået for ham.

{13:16} derfor nu sende en hundrede talenter af sølv, og to af hans sønner til gidsler, at når han er på fri fod han kan ikke gøre oprør fra os, og vi vil lade ham gå.

{13:17} da Simon, omend han opfattet som de talte fejlagtigt til ham endnu sendte han penge og den børn, lest tages til følge skal han skaffe sig selv store had til folk:

{13:18} der kunne have sagt, fordi jeg ikke sendte ham den

penge og børnene, derfor er Jonathan døde.

{13:19} så sendte han dem til børnene og hundrede talenter: howbeit Tryphon dissembled hverken ville han lade Jonathan gå.

Side 669 1 første Makkabæerbog

{13:20} og efter dette kom Tryphon for at invadere landet, og ødelægge det, gå rundt forresten der fører til Adora: men Simon og hans vært marcherede mod ham i hvert sted, hvor som helst han gik.

{13:21} nu de, der var i tårnet sendte budbringere til Tryphon, til sidst at han bør fremskynde sit komme til dem af ørkenen, og send dem proviant.

{13:22} klar derfor Tryphon gjort alle hans ryttere til at komme om natten: men der faldt en meget stor sne, ved grund heraf ikke kom han. Så han forlod, og kom ind land af Galaad.

{13:23} og da han kom tæt på Bascama han dræbte Jonathan, der blev begravet der.

{13:24} bagefter Tryphon vendte tilbage og gik ind i hans egen jord.

{13:25} derefter sendt Simon, og tog knogler af Jonathan hans bror, og begravede dem i Modin, byen af hans fædre.

{13:26} og hele Israel gjorde stor beklagelse for ham, og fortrød ham mange dage.

{13:27} Simon også bygget et monument over graven hans far og hans brødre, og rejst det vejr til synet, med tilhuggede sten bag og før.

{13:28} desuden han oprettet syv pyramider, en mod en anden, for hans far, og hans mor og hans fire brødre.

{13:29} og han fik i disse snedige enheder, om den som han sat store søjler, og på søjlerne han gjorde alle deres panser for en evig hukommelse, og af pansringen skibe udskåret, at de kan ses af alle, at sejle på den havet.

{13:30} er den grav, som han gjorde på Modin, og det står endnu for denne dag.

{13:31} nu Tryphon fejlagtigt behandlet unge Kong Antiokus, og dræbte ham.

{13:32} og han regerede i sit sted, og kronet selv Kongen af Asien, og bragte en stor katastrofe i landet.

{13:33} derefter Simon opbygget stærke lastrum i Judæa, og indhegnet dem om med høje tårne, og store vægge, og gates, og barer, og lagt op proviant deri.

{13:34} desuden Simon valgte mænd, og sendt til kongen Demetrius, til enden bør han give jorden en immunitet, fordi alle at Tryphon gjorde var at ødelægge.

{13:35} til hvem kongen Demetrius besvaret og skrev på denne måde:

{13:36} King Demetrius til Simon ypperstepræsten, og ven af konger, som også til den ældste og nation af den Jøder, sender hilsen:

{13:37} den gyldne krone, og scarlet kåbe, som i sendt til os, vi har modtaget: og vi er klar til at gøre en stedfast fred med dig, ja, og til at skrive til vores officerer, for at bekræfte de immunitet, som vi har ydet.

{13:38} og overhovedet pagter vi har gjort med Du skal stå; og stærke lastrum, som ye har byggede, skal være din egen.

{13:39} som for tilsyn eller skyld forpligtet til dette dag, vi tilgive det og crown skat også, som i skylder os:

og hvis der var andre hyldest i Jerusalem, skal den ikke mere være betalt.

{13:40} og ser der er møde blandt jer til at være i vores retten, lad så være indskrevet, og lad der blive fred mellem os.

{13:41} således hedningerne åg blev taget væk fra Israel i de hundrede og seventieth år.

{13:42} så Israels folk begyndte at skrive deres instrumenter og kontrakter, i det første år af Simon den ypperstepræsten, guvernør og leder af jøderne.

{13:43} i disse dage, Simon lejr mod Gaza og belejrede det rundt omkring; han lavede også en motor for krig, og

sæt den af byen, og voldsramte en bestemt tårn, og tog den.

{13:44} og de, der var i motoren sprang ind i den byen; hvorefter der var en stor tumult i byen:

{13:45} således som befolkningen i byen leje deres tøj, og kravlede på væggene med deres koner og børn, og råbte med høj røst, beder Simon til give dem fred.

{13:46} og sagde de, beskæftiger sig ikke med os i henhold til vores

ondskab, men ifølge din barmhjertighed.

{13:47} så Simon var formilde mod dem, og kæmpede ikke mere imod dem, men sætter dem ud af byen, og rensede huse hvori idoler var, og så trådte ind i det med sange og taksigelse.

{13:48} ja, han satte alle urenhed ud af det, og placerede mænd der som vil holde loven, og gjorde det stærkere end det var før, og byggede deri en dwellingplace for selv.

{13:49} de også af tårnet i Jerusalem blev holdt så strædet, som de kunne hverken komme frem eller gå ind i den land, eller købe eller sælge: derfor var de i store nød i mangel af proviant, og et stort antal omkom gennem hungersnød.

{13:50} så råbte de til Simon, beder ham om at være ét med dem: hvilke ting, han gav dem; og når han havde sat dem ud derfra, han rensede tårnet fra forureninger:

{13:51} og trådte ind i det, tre og tyvende dag i den anden måned i den hundred halvfjerds år, med

Thanksgiving, og grene af palmetræerne, og med Harper, og bækkener, og med viols, og salmer og sange: fordi der var ødelagt en stor fjende ud af Israel.

{13:52} han ordineret også, at denne dag skulle holdes hvert år med glæde. Desuden hill i templet at var af tårnet han gjort stærkere end det var, og der boede han selv med sit firma.

{13:53} og da Simon så at John Sønnen var en tapre mand, han gjorde ham kaptajn Hærskarers; og han boede i Gazera.

1 første Makkabæerbog side 670

{14:1} nu i de hundrede threescore og tolvte år Kongen Demetrius samlet sine styrker, og gik ind i Medier til at få ham hjælpe med at bekæmpe Tryphone.

{14:2}, men når Arsaces, kongen af Persien og medier, hørt at Demetrius blev angivet inden for sine grænser, han sendte

en af hans fyrster at tage ham i live:

{14:3} der gik og slog væld af Demetrius, og tog ham og bragte ham til Arsaces, af hvem han blev sat

i menigheden.

{14:4} som Judæa, der var stille alle dage

af Simon; for han søgte gavn for sin nation i sådanne kloge, som glæde Evermores hans myndighed og ære dem godt.

{14:5} og da han var ærede i alle sine handlinger, så i dette, at han tog Joppe for et tilflugtssted, og lavet en indgang til øer i havet,

{14:6} og udvidet grænserne for sin nation, og genvundet landet,

{14:7} og samlet et stort antal fanger,

og havde herredømme af Gazera og Bethsura, og den Tower, det som han tog alle uncleaness, var ej heller der nogen, der kæmpede imod ham.

{14:8} så gjorde de indtil deres jord i fred, og den jorden gav hendes stigning, og træerne i feltet deres frugt.

{14:9} til gamle mænd sad alle i gaderne, kommunikere sammen af gode ting, og de unge mænd lægge på herlige og krigeriske beklædning.

{14:10} han leveret proviant til byerne, og sat dem alle slags muniton, så hans ærede navn

var kendt til verdens ende.

{14:11} gjorde han fred i landet, og Israel jublede med stor glæde:

{14:12} til hver mand sad under sin vin og sin figentræ og der var ingen til at flosse dem:

{14:13} hverken var der nogen venstre i land til at kæmpe mod dem: Ja, kongerne, selv blev væltet i disse dage.

{14:14} desuden han styrket alle dem af hans folk der blev anlagt lav: loven han søgte ud; og hver contemner af loven og onde person han tog bort.

{14:15} han forskønnnet helligdommen, og ganget med fartøjer af templet.

{14:16} nu når det blev hørt i Rom, og så vidt Sparta, at Jonathan var død, de var meget ked af.

{14:17} men så snart de hørte, at hans bror Simon foregik ypperstepræst i hans sted, og regerede landet, og byerne deri:

{14:18} de skrev til ham i tabeller af messing, til at forny venskab og liga, som de havde gjort med Judas

og Jonathan hans brødre:

{14:19} som skrifter blev læst før den menighed i Jerusalem.

{14:20} og dette er en kopi af breve, de

Lacedemonians sendt; Herskere af Lacedemonians, med byen, til Simon ypperstepræsten, og ældsterne, og præster, og rester af jøderne, vore brødre, folk

Send hilsen:

{14:21} ambassadører, der blev sendt til vores folk certificeret os af din herlighed og ære: hvorfor vi var glad for deres kommende,

{14:22} og gjorde registrere tingene, at de talte i den Rådet af menneskene på denne måde; Numenius søn af Antiokus, og Antipater søn af Jason, jøderne' ambassadører, kom til os at forny det venskab, de havde med os.

{14:23} og det glade for folk til at underholde mændene hæderligt, og sætte kopien af deres ambassage i publick records, til enden folk af Lacedemonians måske har en memorial deraf: vi har

skrevet en kopi heraf til Simon ypperstepræsten.

{14:24} efter denne Simon sendt Numenius til Rom med en stor skjold guld af tusind pund vægt at bekræfte league med dem.

{14:25} regionaldomstolen da folk hørte, de sagde, hvad Tak vil vi give til Simon og hans sønner?

{14:26} for han og hans brødre og hans hus far har etableret Israel, og jaget væk i kampen deres fjender fra dem, og bekræftet deres frihed.

{14:27} så de skrev det i tabeller af messing, som de satte på søjler i bjerget Sion: og dette er en kopi af at skrive; Månedens Elul attende dag, i den hundrede threescore og tolvte år, bliver det tredje år af Simon ypperstepræsten,

{14:28} på Saramel i den store menigheden af de præster, og folk og herskere af nationen, og ældster landet, var disse ting meddelt os.

{14:29} Forasmuch som oftentimes der har været krige i landet, hvori for vedligeholdelsen af deres fristed, og loven, Simon Mattathias, søn af eftertiden af

Jarib, sætte sammen med sine brødre, sig i fare, og modstand mod fjender af deres nation gjorde deres nation stor ære:

{14:30} (for efter at Jonathan, har samlet hans nation sammen, og været deres ypperstepræst, blev tilføjet til hans

mennesker,

{14:31} deres fjender parat til at invadere deres land, at de kan ødelægge det, og lægge hænderne på helligdommen:

{14:32} på hvilket tidspunkt Simon steg, og kæmpede for sin nation, og tilbragte meget af sit eget stof, og bevæbnet i tapre mænd af hans nation og gav dem løn,

{14:33} og befæstede byer i Judæa, sammen med Bethsura, der ligger på grænsen til Judæa, hvor den panser af fjender havde været før; men han satte en garnison jøder der:

{14:34} desuden han berigede Joppe, som ligger ved den havet og Gazera, der bordereth på Azotus, hvor den fjender havde boede før: men han placerede jøder der, og

Side 671 1 første Makkabæerbog

møbleret dem med alle ting praktisk for reparation herom.)

{14:35} folk derfor sang Simon, handlinger og til hvad herlighed troede han, at bringe sin nation, gjorde ham deres guvernør og ledende præst, fordi han havde gjort alle disse ting, og for retfærdighed og tro, som han holdt til hans nation, og for at han søgte ved alle midler til at ophøje hans folk.

{14:36} for i sin tid ting trivedes i hans hænder, så at hedenske blev taget ud af deres land, og de der var også i city af David i Jerusalem, som havde gav sig en tårn, hvoraf de udsendte, og forurenede om helligdommen, og gjorde meget ondt den hellige sted:

{14:37} men han placerede jøder deri. og befæstede det for den sikkerheden i landet og i byen, og rejste op på væggene af Jerusalem.

{14:38} King Demetrius også bekræftede ham i højt præstedømme efter disse ting,

{14:39} og gjorde ham til en af hans venner, og hædret ham med stor ære.

{14:40} for han havde hørt sige, at romerne havde kaldt Jøderne deres venner og konfødererede og brødre; og at de havde underholdt ambassadører for Simon hæderligt;

{14:41} også, at jøder og præster var godt tilfredse at Simon skulle være deres guvernør og ypperstepræsten for nogensinde, indtil der opstår en trofast profeten;

{14:42} endvidere at han skal være deres kaptajn, og bør tage sig af helligdommen, at sætte dem deres virker, og over hele landet, og over rustning, og over fæstninger, at, jeg siger, han skal tage ansvaret for den fristed;

{14:43} ved siden af dette, at han skal overholdes af alle mand, og at alle skrifter i landet bør gøres i hans navn, og at han skal blive klædt i lilla, og bære guld:

{14:44} også, at det bør være lovligt for ingen af de

mennesker eller præster til at bryde nogen af disse ting, eller at skamme

hans ord, eller at indsamle en forsamling i landet uden ham, eller at være klædt i lilla, eller bære en spænde af guld;

{14:45} og hvo bør gøre noget andet, eller bryde nogen af disse ting, han skal straffes.

{14:46} således det kunne lide alle mennesker at beskæftige sig med Simon,

og gør som du har sagt.

{14:47} derefter Simon accepteret heraf, og var godt

glad for at være ypperstepræsten, og kaptajn og guvernør af den

Jøder og præster, og at forsvare dem alle.

{14:48} så de befalede, at skrivende bør være

Put i tabeller af messing, og at de skal sættes op inden for kompas af sanctuary på et iøjnefaldende sted;

{14:49} også at kopierne heraf bør lægges

statskassen, til den ende, Simon og hans sønner kunne have dem.

{15:1} desuden Antiokus søn af Demetrios kongen

sendt breve fra øer i havet til Simon præsten

og prinsen af jøderne, og at alle mennesker;

{15:2} indholdet heraf var disse: King Antiochus

Simon ypperstepræsten og prins af hans nation, og at den
mennesker af jøder, hilsen:

{15:3} Forasmuch som visse pestilent mænd har tilranet

Kongeriget vore fædre, og mit formål er at udfordring

det igen, at jeg kan gendanne det til den gamle ejendom, og at
der

slutningen har samlet en lang række udenlandske soldater
sammen,

og rede skibe af krigen;

{15:4} mine betydning også at være at gå gennem landet,

at jeg kan blive hævnnet af dem, der har ødelagt det, og

lavet mange byer i riget øde:

{15:5} nu derfor jeg bekræfte dig alle oblations

som konger før mig meddelt dig, og overhovedet

gaver udover de ydes.

{15:6} jeg give dig orlov også til mønt penge til thy

land med dit eget frimærke.

{15:7} og som om Jerusalem og helligdommen,

Lad dem være fri; og alle de kampvogne, som du har gjort, og

fæstninger, du har bygget, og holder i dine hænder, lad dem forblive dig.

{15:8} og hvis noget, eller skal, på grund af kongen, Lad det blive tilgivet dig fra denne tid frem til evig tid.

{15:9} i øvrigt, når vi har fået vores Kongerige, vil vi ærer dig, og din nation og thy templet, med stor ære, så at din ære skal være kendt i hele verden.

{15:10} i de hundrede threescore og fjortende år gik Antiokus ind i hans fædres land: på hvilket tidspunkt alle kræfter kom sammen til ham, så at kun få blev efterladt med Tryphon.

{15:11} Derfor forfulgt af Kong Antiokus, han flygtede til Dora, som ligger ved havet side:

{15:12} for han så, at problemer kom over ham alle på én gang, og at hans kræfter havde forladt ham.

{15:13} derefter lejr Antiokus mod Dora, at have med ham et hundrede og tyve tusinde mænd i krig, og otte tusinde ryttere.

{15:14} og hvornår han havde omgav byen rundt

om, og tiltrådte skibe i nærheden af byen på havet side, han omstridte byen over land og ad søvejen, hverken lidt han nogen til

gå ud eller ind.

{15:15} i betyder sæson kom Numenius og hans virksomheden fra Rom, har breve til konger og lande; hvori blev skrevet disse ting:

{15:16} Lucius, konsul af romerne til konge Ptolemee, hilsen:

{15:17} jøderne ambassadører, vores venner og konfødererede, kom til os at forny den gamle venskab og League, der sendes fra Simon ypperstepræsten, og fra den mennesker af jøderne:

1 første Makkabæerbog side 672

{15:18} og de bragte et skjold guld af tusind pund.

{15:19} vi tænkte det godt derfor til at skrive til den konger og lande, at de skulle gøre dem ingen skade, heller ikke kampen mod dem, deres byer eller lande, og heller ikke endnu støtte deres fjender mod dem.

{15:20} det syntes også godt for os at modtage skjold dem.

{15:21} Hvis derfor der ikke være nogen pestilent Karle, der er flygtet fra deres land for jer, levere dem til Simon ypperstepræsten, som han kan straffe dem i henhold til deres egen lovgivning.

{15:22} de samme ting skrev han ligeledes til Demetrius kongen og Attalos Ariamnes og Arsaces,

{15:23} og at alle lande og Sampsames, og Lacedemonians, Delus, og Myndus og Sicyon, og Caria, og Samos, og Pamfylien og Lykien, og Halikarnassos, og Rhodus, og Aradus og Cos, og Side, og Aradus, og Gortyna, og Cnidus og Cypern, og Cyrene.

{15:24} og kopien heraf de skrev til Simon de Ypperstepræsten.

{15:25} så Antiokus kongen slog lejr mod Dora den anden dag, overfaldet det hele tiden, og at gøre motorer, hvorved han lukke op Tryphon, at han kunne hverken gå ud og heller ikke i.

{15:26} dengang Simon sendte ham to tusind valgt mænd til at støtte ham; Silver også, og guld og meget panser.

{15:27} alligevel ville han ikke modtager dem, men bremse alle de pagter, som han havde gjort med ham før, og blev underligt for ham.

{15:28} desuden sendte han ham Athenobius, en af hans venner, at kommunen med ham, og sige, Ye tilbageholde Joppe og Gazera; med den tårn, der er i Jerusalem, der er byer af mit rige.

{15:29} grænser heraf i har spildt, og gjort stor skade i landet, og fik herredømme af mange steder inden for mit rige.

{15:30} nu derfor levere de byer, som i har taget, og hyldest af de steder, som ye har fået Dominion uden grænser af Judæa:

{15:31} eller ellers Giv mig de fem hundrede talenter sølv; og for den skade, som i har gjort, og hyldest af byerne, andre fem hundrede talenter: Hvis ikke, vil vi komme og kæmpe mod dig

{15:32} så Athenobius kongens ven kom til

Jerusalem: og da han så herligheden af Simon, og den Skab af guld og sølv plade, og hans store fremmøde, Han var overrasket over, og fortalte ham, at kongens besked. {15:33} derefter svarede Simon, og sagde til ham, vi har hverken taget andre mænds jord eller holden, som appertaineth til andre, men arven fra vore fædre, som vores fjender havde uretmæssigt i besiddelse en bestemt tid.

{15:34} derfor vi har mulighed for, holde den arven efter vores fædre.

{15:35} og mens du demandest Joppe og Gazera, omend de gjorde stor skade for folket i vores land, alligevel vil vi give dig en hundrede talenter for dem. Hereunto Athenobius svarede ham ikke et ord;

{15:36} men vendte tilbage i en rasende til kongen, og gjorde rapport til ham af disse indlæg og herlighed Simon, og af alt, hvad han havde set: hvorefter kongen var overstiger vred.

{15:37} i mellemtiden flygtede Tryphon med skib til Orthosias.

{15:38} så kongen gjorde Cendebeus kaptajn af havet kyst, og gav ham et væld af fodfolk og ryttere, {15:39} og befalede ham at fjerne sin vært mod Judæa; også befalede han ham at opbygge Cedron, og at befæste gates, og at krigen mod folket; men som for Kongen selv, han forfølges Tryphon.

{15:40} så Cendebeus kom til Jamnia og begyndte at provokere folk og at invadere Judæa, og træffe de folk fanger, og slå dem ihjel.

{15:41} og når han havde opbygget Cedrou, han satte ryttere der, og et væld af fodfolk, at slutningen, udstede ud, de kan gøre outroads på veje Judæa, som kongen havde befalet ham.

{16:1} derefter kom op John fra Gazera, og fortalte Simon hans far, hvad Cendebeus havde gjort.

{16:2} derfor Simon kaldet sine to ældste sønner, Judas og John, og sagde til dem, jeg og mine brødre, og min fars hus, har nogensinde fra min ungdom denne dag kæmpede mod fjender af Israel. og tingene har trivedes så godt i vores hænder, som vi har leveret

Israel oftentimes.

{16:3}, men nu er jeg gammel, og jer, af Guds nåde, er af en tilstrækkelig alder: Vær i stedet for mig og min bror, og gå og kæmpe for vores nation, og hjælp fra himlen være med du.

{16:4} så valgte han ud af landet tyve tusind mænd i krig med ryttere, der gik ud mod Cendebeus, og hvilede der natten på Modin.

{16:5} og da som de steg i morgen, og gik i sletten, se, en mægtig stor vært for begge fodfolk og ryttere kom imod dem: howbeit var der en vand brook betwixt dem.

{16:6} så han og hans folk sat over for dem: og da han så, at folk var bange for at gå den vand brook, han gik først over sig selv, og derefter mændene at se ham passeret efter ham.

{16:7}, gjort, han delte hans mænd, og sæt den ryttere midt i fodfolk: fjender ' ryttere var mange.

{16:8} derefter lød de med de hellige trompeter:

hvorefter Cendebeus og hans vært blev sat til flyvning, så som mange af dem blev slået ihjel, og rest gik dem til

Side 673 1 første Makkabæerbog

den stærkt hold.

{16:9} på tidspunktet var Judas John bror såret; men John stadig fulgte efter dem, indtil han kom til Cedron, som Cendebeus havde bygget.

{16:10} så de flygtede helt til tårne inden for Azotus; derfor han brændte det med ild: så at der var slået ihjel af dem omkring to tusinde mænd. Bagefter han tilbage til Judæa i fred.

{16:11} desuden i almindelig Jeriko var Ptolemeus søn af Abubus gjorde kaptajn, og han havde overflod af sølv og guld:

{16:12} for han var ypperstepræsts søn i lovgivningen.

{16:13} derfor hans hjerte at blive løftet op, han troede, at få landet til sig selv, og derpå konsulteret falsk mod Simon og hans sønner til at ødelægge dem.

{16:14} nu Simon var på besøg i byer, der var i landet, og at tage sig for godt ikendelse af dem;

på hvilket tidspunkt kom han selv ned til Jeriko med hans sønner, Mattathias og Judas, i de hundrede threescore og syttende år i den ellefte måned, kaldet Sabat:

{16:15} hvor søn af Abubus modtager dem

falsk i et lille hold, kaldet Docus, som han havde

bygget, gjorde dem en stor banket: howbeit han havde skjult mænd

der.

{16:16} så når Simon og hans sønner havde drukket i vid udstrækning,

Ptolemee og hans mænd steg og tog deres våben, og

kom på Simon i den banket sted, og dræbte ham,

og hans to sønner, og visse af sine tjenere.

{16:17} i hvilke gør han begik en stor forræderi,

og belønnes ondt med godt.

{16:18} derefter Ptolemee skrev disse ting, og sendt til den

kongen, at han skulle sende ham en vært til at støtte ham, og han

ville udfri ham land og byer.

{16:19} han sendt andre også til Gazera at dræbe John: og

til tribunes han sendte breve til at komme til ham, at han

kunne give dem sølv og guld og belønninger.

{16:20} og andre sendte han tage Jerusalem, og de bjerg af templet.

{16:21} nu et havde kørt før til Gazera og fortalte John at hans Fader og brødre var blevet slået ihjel, og quoth han, Ptolemee udsendte til at dræbe dig også.

{16:22} heraf da han hørte, han var ondt forbavset: så han lagde hænderne på dem, der var kommet til at ødelægge ham, og

dræbte dem; for han vidste, at de forsøgte at gøre ham væk.

{16:23} som om resten af John, og hans handlinger krige og værdig gerninger som han gjorde, og opbygningen af væggene, som han gjorde, og hans gerninger,

{16:24} Se, disse er skrevet i chronicles af hans præstedømme, fra den tid, han blev udnævnt til ypperstepræst efter hans

far.